

Comissió d'Economia, Pressupostos i Hisenda realitzada el dia 15 d'octubre de 2019. Comença la reunió a les 10 hores i 32 minuts. Presideix la diputada senyora Eva Ortiz Vilella. Reunió número 4.

La senyora presidenta:

Iniciamos la Comisión de Economía.

En primer lugar, le paso la palabra a la secretaria de la Mesa para saber si hay quórum en esta comisión. Cuando quiera, señora secretaria.

La senyora secretària:

Bon dia. Moltes gràcies, senyora presidenta.

(La secretària passa llista per tal de comprovar si hi ha quòrum)

Tenim quòrum, senyora presidenta.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señora secretaria.

El siguiente punto es la lectura y aprobación, en su caso, del acta de la sesión anterior. ¿Hay alguna cuestión que modificar, que sumar, que quitar? Vale, pues la damos por aprobada.

La senyora presidenta:

El punto del orden del día es la comparecencia del señor *conseller*, el señor Soler. Muchas gracias por estar hoy aquí para comparecer en la Comisión de Economía. Tiene tiempo ilimitado en la primera y en la segunda intervención, y tres minutos en el cierre.

Muchísimas gracias. Tiene la palabra.

Compareixença del conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, per a informar i retre comptes del Pla d'ajust que la Generalitat ha tramés al Ministeri d'Hisenda, corresponent als comptes pressupostaris per a l'exercici 2019, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 1.686), a la qual s'acumulen la sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular per a explicar quines partides de despesa del pressupost de la Generalitat per a l'exercici 2019 es veuran afectades per les retallades pressupostàries que el Ministeri d'Hisenda exigeix al Consell (RE número 3.908), la sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular per a explicar i informar sobre el Pla economicofinancer (PEF) que la Generalitat ha de trametre al Govern d'Espanya, així com per a detallar cadascuna de les mesures o actuacions a dur a terme recollides en el referit pla (RE número 4.616), la sol·licitada pel Grup Parlamentari Ciudadanos per a explicar

quines partides pressupostàries van a deixar d'executar-se d'ací a final d'any, com també la falta d'execució d'allò pressupostat en inversions (RE número 5.993) i la sol·licitada a petició pròpia per a informar sobre les retencions de crèdit a realitzar en els pressupostos de la Generalitat per a l'exercici 2019 com a conseqüència del bloqueig al projecte de pressupostos generals de l'Estat (RE número 6.018)

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Comparesc a petició pròpia davant d'esta comissió, i m'agrada saber que altres dos grups parlamentaris han coincidit en demanar esta compareixença, per donar explicacions sobre les mesures de contenció de despesa que este Consell ha hagut d'adoptar per a garantir el compliment de les obligacions de pagament de la Generalitat davant la situació econòmica, política i financera d'Espanya.

Unes explicacions que s'han de donar de forma seria i rigorosa, com correspon, que és en seu parlamentaria. Perquè on ha de rendir comptes el Govern de la seua gestió és al parlament, al parlament valencià. I per eixe motiu hui donaré tota la informació que calga sobre cadascuna de les mesures que este Consell ha hagut d'adoptar i, per suposat, de per què les ha hagut d'adoptar, per què les ha hagut d'adoptar. La transparència, senyories, per damunt de tot.

Perquè este Consell pot fer gala de la seua transparència i de la seua voluntat de donar totes les explicacions que calguen sobre la seua acció de govern, no com ocorria en etapes anteriors on les veritables retallades en sanitat, educació i serveis fonamentals que van dur a terme eixos governs eren adoptades sense cap detall de contingut ni a este parlament ni, en conseqüència, a valencians i valencianes.

En qualsevol cas, vull transmetre un missatge de serenitat davant el poble valencià ací representat, perquè mentre altres es dediquen a la campanya de l'espectacle, com fan alguns partits, cal demanar rigorositat a l'hora de parlar de la situació financera i pressupostària per tal que els valencians i les valencianes sàpiguen que els seus serveis fonamentals no es veuen afectats en cap mesura.

La irresponsable banalització de la política i la manca d'arguments rigorosos ni resolen la situació ni aporten res a la solució d'un problema que, no hem d'oblidar, ens van generar en gran mesura el Partit Popular, Ciudadanos i els independentistes catalans amb el seu vot en contra dels pressupostos generals de l'Estat en 2019.

Vaig, per tant, a la meua intervenció explicant l'origen de la situació.

En primer lloc, cal tindre en compte que el govern del Botànic ha vingut fent un esforç important per tal que any rere any la despesa de la Generalitat, la despesa per càpita de la Generalitat dels serveis públics fonamentals s'acostara a la mitjana de les comunitats autònomes. Ha sigut un esforç convençut i assentat en un principi de justícia social, pel qual es feia necessari arribar a garantir que els valencians i les

valencianes no foren maltractats, poder accedir en les mateixes condicions que la resta de ciutadans de l'Estat a les prescripcions garantides per l'estat del benestar.

Per al govern del Botànic es tractava i es tracta esta una qüestió prioritària, ben al contrari del que ocorria abans, que enfocaven la despesa amb macroesdeveniments i en la construcció d'infraestructures de dubtosa utilitat, quan no en una gestió esguitada sistemàticament de pràctiques corruptes, com els tribunals que estan posant negre sobre blanc des de fa bastant temps.

Esta situació, juntament a l'aplicació de les polítiques *austericides* d'aquells governs, augmentaren la tradicional diferència de despesa per càpita entre la Comunitat Valenciana i la resta de comunitats autònomes, deixant la nostra despesa social molt per baix de la mitjana.

Així, l'any 2014 els valencians ens trobàvem amb una despesa real per habitant cinc punts per baix d'eixa mitjana. I per eixe motiu este Consell va assumir el compromís de treballar per a les persones, posar-les en el centre de tota la seua acció política, per tal de garantir l'accés dels valencians als serveis públics fonamentals en termes d'igualtat, com he dit.

I així ho hem fet, de manera prudent, és veritat, però insistent. Hem treballat durant els darrers quatre anys per a acostar-nos a la mitjana de despesa per càpita, incrementant, òbviament, per damunt de la mitjana, és l'única manera de convertir, per tal de poder fer-ho. I això sí, compatibilitzant-la amb una voluntat ferma d'estabilitat pressupostària en la mida que poguérem. Díficil equilibri, però en el qual hem treballat durant estos quatre anys.

Això, juntament amb les deficiències patides com a conseqüència de l'infrafinançament crònic, explica les desviacions sobre el sostre de dèficit autoritzat que hem tingut aquest any i que, tot i així, hem aconseguit reduir a una gestió responsable respecte dels governs anteriors, passant d'un dèficit, per exemple, de 2,6 al 2015, a un d'1,4 en el tancament de 2008.

Eixe 1,4 ens permetrà –ho remarque– incloure els 1.325 milions d'euros que reivindicuem i que alguns encara s'entesten en titllar de ficticis perquè no estan assegurats en els ingressos pressupostaris, és veritat. La IVF ho diu, això és una certa heterodòxia comptable. Jo sóc el gremi i, per tant, sé de què estic parlant.

Però que són molt reals, perquè efectivament els hem necessitat i els hem gastat. Era necessari i els hem gastat.

Fins ací els factors que han condicionat l'elaboració d'execució dels pressupostos del govern del Botànic, any rere any, però que sempre s'ha dut a terme des de la prudència i el seguiment dels indicadors.

Què determina doncs la singularitat de la gestió pressupostària d'enguany? No són els 1.325 milions que cada any reivindicuem per a lluitar contra el maltractament del caducat sistema de finançament, sinó pel canvi de la situació macroeconòmica respecte a octubre de 2018, que és quan redactem els pressupostos, la caiguda d'uns ingressos previstos als pressupostos generals de l'Estat per a 2019, còmplices amb les polítiques socials del Botànic i que –acabe de dir– van tombar uns partits que no estaven al Botànic.

Per tant, són dos coses importants: la situació macroeconòmica i la no aprovació dels pressupostos generals de l'Estat.

Parlem del quadre macroeconòmic. Hem passat d'un escenari de previsió de creixement a l'octubre de 2018, confirmat aleshores per totes les agències de *rating*, totes els serveis d'estudis, quan es van conformar els pressupostos de la Generalitat per a 2019, a un panorama revisat a la baixa, que continua sent revisat..., hui mateix el servei d'estudis del BBVA acaba de revisar a la baixa. Per tant, durant tot l'any revisant a la baixa les perspectives d'octubre de l'any anterior, que dibuixa un panorama de ralentització amb especial incidència al mercat immobiliari. Mercat immobiliari, un sector immobiliari que el passat més d'agost va patir un descens del 21 % en inscripcions registrals respecte a l'agost de 2018, segons l'Institut Nacional d'Estadística, la qual cosa afecta especialment als impostos cedits o propis de totes les comunitats autònomes, i en particular a la nostra, com saben vostés, on la construcció, on el sector immobiliari té una especial importància.

Ací tenim, per exemple –miren vostés la pantalla–, com en el tema del sector immobiliari està perfectament evidenciat per una caiguda en 2019 respecte de les perspectives del 2018, on nosaltres vam redactar el projecte de pressupostos. Si al tancament de 2018 el creixement anual de l'activitat immobiliària se situava en 13,10, el seguiment que aquests indicadors han fet al llarg de 2019 es situen ara en un 3,5, repercutint, per tant, de manera directa en els ingressos una part important, la part de de impostos propis de la Generalitat. Un escenari que afecta, per tant, a eixa previsió d'ingressos via tributària de les comunitats autònomes, i per tant també ho fa al càlcul del dèficit.

Però això és una part del tema. Hi ha un altre tema que ha de vore amb un segon factor que explica la singularitat d'este any, és la caiguda dels ingressos previstos als pressupostos generals de l'estat per a 2019, que té uns autors, uns responsables d'eixa no aprovació, que no és ni el Partit Socialista, ni Compromís, ni Podem, són altres.

La decisió irracional d'esta part respecte del Congrés de Diputats en rebutjar els pressupostos generals de l'estat ha alterat de forma crítica la previsió d'ingressos per a la nostra comunitat. Perquè, sincerament, votaren en el contra del progrés social per a la Comunitat Valenciana, rebutjaren en inversions, en més i millor ocupació pública, en millora de serveis i, en definitiva, comprometeren la millora de qualitat de vida dels valencians i de les valencianes, que és el que suposaven eixos pressupostos; uns comptes que eren còmplices, que quede clar, còmplices de les polítiques socials del govern del Botànic. Eren els millors per als valencians en molts anys, perquè incrementaven la participació de l'estat en la prestació de serveis socials, que ara per ara es fan pràcticament a pulmó pels pressupostos de la Generalitat.

En no aprovar-se eixos pressupostos hem perdut les mesures que incorporaven, com per exemple els 250 milions corresponents a la mensualitat de l'iva, que el senyor Montoro es va oblidar de ficar en l'any 2017; 50 milions més per la dependència, un servei que presta la Generalitat, on la participació del govern de l'estat ha estat en l'època Rajoy el 12 %, front al 50 % que és el que diu la llei.

La condonació, vull subratllar, és que això estava en els pressupostos de l'Estat, la condonació dels 373 milions d'euros

corresponents al deute de la Marina de València. Ja estaria solucionat. El gran problema de la Marina de València estaria solucionat, perquè és un problema de gestió ordinària, és un problema de la càrrega que tenen d'este deute. Imaginen vostés si el desfici és colossal.

I tot això sense oblidar la legítima reivindicació que continuarem fent enguany i l'any que ve, i fins que se resolga, que abona els 344 milions corresponents al Foga històric, la qual sense govern per ara es queda a l'aire.

Foga històric, faena feta. Serveis sanitaris fets als nous residents durant uns anys, que el senyor Montoro també se va oblidar de pagar. El senyor Montoro tenia una memòria selectiva, eh, s'oblidava del que li interessava. Sempre a pagar-ho *poca ropa*: les comunitats autònomes. No s'equivocava mai! Que s'havia de distribuir el dèficit entre les diverses administracions? Sempre l'administració central eixia unes decimetes per damunt de les comunitats autònomes, sempre la mateixa història. No com va fer la senyora Montero, que a la primera possibilitat que va tindre en juliol de 2018 va donar més importància a l'augment del dèficit (*inintel·ligible*) ... a les comunitats autònomes que al govern central. Pot ser, òbviament, perquè tenia una visió d'Espanya diferent.

A més, he de recordar-los que el rebuig d'eixos pressupostos ha suposat la pèrdua de quatre-cents cinquanta milions d'euros en inversions territorialitzades, el que significava el reconeixement per fi del pes poblacional de la Comunitat Valenciana en les inversions de l'Estat, recollint el mandat de l'Estatut gràcies, insistisc, a la gestió del govern del Botànic. Una qüestió que no sé per què, però Ciudadanos no va donar suport.

Les decisions polítiques del Partit Popular i de Ciudadanos, purament partidistes, adoptades només per sectarisme polític, només per dur la contra al Partit Socialista, han dibuixat un escenari econòmic per a la nostra comunitat que afecta de ple la vida diària de tots els valencians i valencianes.

Vegem la creació de llocs de treball. La creació de llocs de treball 1.200 l'any 2019, 381 en sanitaris, en vicepresidència i polítiques d'igualtat, 284. Tot i així el govern del Botànic ha aconseguit que enguany hi haja 1.200 professors més que el 2018, 382 professors, com he dit, del sector sanitari, 284 de polítiques inclusives. I si fem una anàlisi des del 2016 a l'actualitat el Botànic ha creat 6.181 places de professorat, 2.870 de personal sanitari, 683 de personal per a polítiques socials, 143 en justícia, i en la resta 1.977. Però vostés, senyors de l'oposició, van optar per tombar els pressupostos generals de l'Estat que, per la seua afinitat amb les polítiques socials del Botànic, haurien contribuït i molt a la millora de la situació econòmica-financera de la Generalitat i a la millora de la prestació d'estos serveis.

Miren, és que són els valencians i valencianes que necessiten una ajuda per a la dependència o que acudixen al servei d'atenció sanitària o porten els seus xiquets i xiquetes a l'escola, als que vostés hauran de donar compte en algun moment per les responsabilitats de tombar els pressupostos i bloquejar així l'arribada d'ingressos a esta comunitat.

I és que, senyories, eixa decisió va deixar perdre els millors pressupostos de l'estat que havia tingut la Comunitat

Valenciana en anys, que els va semblar magnífica, una decisió negativa, tot i les conseqüències que ha tingut.

Estem, per tant, davant d'un escenari econòmic que el PP va voler a consciència complicar encara més al rebutjar al Senat, amb la seua majoria, recolzada per Ciutadans, un nou sostre de dèficit que –atenció– estava ja aprovat per Brussel·les i que hauria suposat disposar de 237 milions d'euros més a l'hora de complir amb els nostres compromisos socials. No s'obliden d'esta xifra, quan parlem de la suma total de les retencions de crèdit que hem practicat. No s'obliden d'esta xifra.

I després de tot això, davant d'una situació límit que han provocat directament els que en este parlament estan en l'oposició, demanen explicacions. Demanen explicacions i vinc a donar-les; vinc a donar-les convençut de la necessitat de clarificar l'abast de les mesures que hem hagut d'adoptar per compensar les conseqüències desastroses de les seues decisions polítiques preses en contra –torne a repetir– dels interessos dels valencians i les valencianes.

Tot un escenari ben difícil que s'arrodonix amb el tercer bloqueig polític de la dreita que no ha permés que Espanya tinguera un govern estable del partit que més escolts al Congrés té, el Partit Socialista, i l'únic govern que mentres ha estat a la Moncloa els últims mesos, havia encetat de veritat el procés per a acabar amb el principal problema financer que tenim, que és l'infrafinançament, perquè va posar en marxa la negociació política per començar a treballar en la reforma del sistema, una cosa que el mateix president del govern ha dit en els últims dies que és prioritària només hi haja un govern estable a Madrid i que es durà a terme el més ràpidament possible.

Una voluntat que es reflectix, a més a més, en el compliment dels seus compromisos com, per exemple, la transferència dels fons de l'extraFLA per al 9 d'octubre. Tots són factors que incidixen directament en el càlcul del dèficit, especialment el fet que els pressupostos de la Generalitat per al 2019 estigueren basats en un preacord entre el Partit Socialista i Unides Podem amb complicitats amb el Botànic per a rebre, a través d'uns pressupostos generals de l'estat, que han tombat la dreita i els independentistes –no ho oblidem–, una estranya aliança, un major finançament per a les polítiques socials.

Polítiques, senyories, com la dependència que es fa a pulmó –torne a repetir– per part de la Generalitat, per la poca correspondència financera per part del govern de l'estat, i això és un tema que volem fer front a això, evidentment canviant no només a mitjà termini el sistema sinó a curt termini fent les actuacions que siguen convenients.

Per tant, resumisc, la singularitat d'enguany està motivada pel quadre macroeconòmic a la baixa, el rebuig dels pressupostos generals de l'estat del 2019, que ha condicionat –torne a repetir– el pressupost d'ingressos de la Generalitat. Una situació que este Consell ha gestionat amb responsabilitat, d'acord amb els compromisos que va assumir amb els valencians i les valencianes.

Així, el seguiment trimestral conjunt que es fa del pla econòmic financer, el PEF 2018-2019, que és l'últim dels aprovats i és el vigent, junt amb el Ministeri d'Hisenda i l'Airef, va constatar un creixement de la despesa en 2019 que recomanava actuar sobre la senda d'estabilitat financera.

Com podem observar, l'evolució de la despesa de la Generalitat valenciana a nivell de juliol havia augmentat un 9,7 en 1.134 milions respecte de l'any anterior, l'any 2018. En agost ja havia seguit de 1.354, un 10 %, i en l'any..., en setembre, era l'11,4, 1.611 milions. I com poden vore en el següent, (*pausa*) tenim una important concreció pel que fa als serveis públics fonamentals. En educació, un increment del 4,6. Per tant, la despesa de gener a juliol de l'any 2018 i de l'any 2019 és òbviament superior en el cas de l'any 2019; també en sanitat; també en igualtat i polítiques inclusives i en la resta de conselleries.

Per tant, davant d'este increment, i tenint en compte la reducció del marc d'ingressos previstos degut a la no-aprovació dels pressupostos generals de l'estat i per les raons que acabe de dir, hem hagut d'adoptar mesures de contenció del creixement de la despesa. Mesures necessàries per tal de compatibilitzar el nivell de dèficit i la regla de despesa amb la lògica d'estabilitat pressupostària i continuar lluitant contra el maltractament financer que patim els valencians; unes accions dirigides a contenir el creixement de la despesa amb les quals ha coincidit el mateix ministeri per tal de reduir el nostre dèficit, que afectara només l'últim trimestre de l'any; un sostre de dèficit autoritzat que, recorde, hauria tingut un límit més alt si en el Senat no s'haguera vetat este increment del dèficit.

Davant d'esta situació, la responsabilitat i transparència d'este Consell, ha portat hui ací el conseller d'hisenda a donar les oportunes explicacions, perquè hem de recordar que eixa responsabilitat que era inexistente, inexistente en èpoques passades, ens ha costat als valencians 19 milions d'euros de multa de Brussel·les per la manipulació que va fer el govern anterior, quan estava..., de les estadístiques del dèficit i deute durant anys.

En canvi, les mesures de disciplina que ara ha pres este govern amb les quals, com he dit, el mateix ministeri ha coincidit, a banda de transparents, com ho demostra esta comparança, resultaven indispensables. Ja ho eren per demostrar que som capaços de no allunyar-nos massa del nostre objectiu malgrat la conjuntura econòmica i política i obligatòries en compliment de la Llei d'estabilitat pressupostària que va aprovar el senyor Montoro per tal que l'extraFLA fóra alliberat. Perquè els he de recordar que l'extraFLA, segons eixa llei, no es podia alliberar abans del 30 de setembre i que era necessari complir amb els objectius d'estabilitats pressupostària del PEF 2018-2019. Finalment, com tots vostés saben, l'extraFLA va arribar per al 9 d'octubre, complint-se així el compromís adquirit per la ministra Montero amb el president Puig en la seua última reunió.

No fa cap falta que torne a remarcar que el mecanisme del FLA no ens agrada perquè el que volem són els nostres diners, no préstecs. I no hem d'oblidar que no faria cap falta si els senyors del PP hagueren o bé reformat el sistema de finançament autonòmic caducat des de l'any 2014, quan governaven a Madrid, o hagueren permès que ara hi haguera un govern estable que acabara amb el maltractament financer que d'una forma o altra sempre ens imposa la dreta.

En qualsevol cas, la nostra preocupació són els pagaments, sincerament, els pagaments. I gràcies que fem bé el nostre treball som responsables i adoptem les mesures que són necessàries, i el 9 d'octubre van arribar 427 milions per a

la caixa de la Generalitat. Ací està el secretari autonòmic d'Hisenda i sap com està la caixa de la Generalitat, els estrés de caixa que tenim i com hem llevat, hem donat un baló d'oxigen a eixa caixa sense que això solucione els problemes de fons, òbviament.

Un fons que ens permetrà pagar quasi trenta-dos mil factures, sobretot de sanitat, com hospitals i farmàcies, que ara ja no tanquen com passava l'any 2012. Uns pagaments, vull remarcar-ho també, que s'han vist, a més, afectats per les tensions de tresoreria derivades del fet que no es pogueren actualitzar les bestretes a compte, al no aprovar-se els pressupostos generals de l'estat de 2019, el que ja ens ha retardat l'arribada de 460 milions d'euros.

Ara, a l'empar del que determina el nou informe de l'advocacia de l'estat, i saben vostés, estos dies ha eixit en la premsa el *pique* que hi havia entre l'advocada de l'estat del ministeri i l'advocada general de l'estat, i interpretar la mateixa norma, resulta que l'advocada general de l'estat, a requeriment del Ministeri d'Hisenda, ha entés que un govern en funcions, este govern en funcions ja no podia condicionar un govern eixit de les urnes perquè el govern eixit de les urnes, d'acord amb el calendari parlamentari, no podia prendre decisions abans del 31 de desembre i, per tant, segons la norma vigent, este govern en funcions ja no podrà condicionar i, per tant, ha seguit esta esclatxa legal de què parlava la ministra, per la qual hem pogut..., que el govern aprovara el real decret divendres passat.

En el tema que ens ocupa, la Generalitat valenciana ha seguit la punta de llança, que quede clar, la punta de llança que ha permès trobar una solució, i el compromís a què s'ha arribat ha seguit gràcies a la decisiva intervenció del nostre president, de la qual s'ha beneficiat la resta de comunitats autònomes. I me pareix molt bé! Me pareix molt bé que la resta de comunitats autònomes se'n beneficien. Però, qui és la punta de llança? Qui ha anat al despatx de la ministra? Qui ha motivat..., no per casualitat, és que estem en pitjor situació, tot siga dit de pas, no?, però ahí ha estat la iniciativa política del nostre president.

I no ha sigut cap miracle, com han assenyalat alguns, perquè les decisions que ha hagut de prendre el govern central no han estat gens fàcils, com alguns diaris han subratllat els darrers dies.

La reunió de la ministra Montero amb el president Puig, l'únic president de comunitat autònoma amb qui s'ha reunit, ha posat sobre la taula aquesta circumstància i la necessitat de dur a terme una reforma legal sobre la que ha coincidit la mateixa ministra que ha assumit el compromís de deslligar d'una vegada per totes les bestretes dels pressupostos generals de l'estat; és una dependència absurda d'unes obligacions que fa una administració respecte del que li passe a una altra administració. I en això ha sigut el nostre president, i la ministra, que havia sigut consellera d'hisenda d'Andalusia, ho sap molt bé, s'ha de deslligar, amb nefastes conseqüències per a tots, però sobretot per als valencians i valencianes, i seguim, seguim dependent del FLA.

Però ho dic ací i on calga, ja ho va dir el president de la Generalitat en el seu discurs institucional del 9 d'Octubre, la paciència té un límit, i ens dona exactament igual qui estiga en la Moncloa. Serem ja no igual de reivindicatius quan hi

haja un nou govern a Madrid, sinó molt més exigents perquè, senyories, si el FLA és una estafa, que és una estafa, el que volem és el finançament a què tenim legitimament dret. Una estafa, desgraciadament necessària, per a poder pagar als nostres, a la nostra gent.

Ara bé, senyories, entrant en com s'han dut a terme les mesures de cirurgia fina per a la contenció del creiximent de la despesa vull recordar-los que els pressupostos de la Generalitat del 2019 eren expansius, per descomptat que eren expansius. Ho he dit, ho hem dit i el govern ho ha dit.

I ho eren pels motius que els he exposat, perquè el seu objectiu era aconseguir un nivell de despesa per habitant, com a mínim com el de la mitjana de les comunitats autònomes, ja que fins ara esta comunitat estava gastant per baix d'esta, i la liquidació de 2018 ho confirma, continuem estant per baix d'esta, i per tant, esperàvem que gastant més que la mitjana podríem convergir amb la mitjana, un dret elemental; dic, perquè volíem arribar a la mitjana, per això eren expansius; per la situació macroeconòmica, que he explicat, i les previsions d'ingressos derivades del Projecte de pressupostos general de l'estat del 2019. Uns pressupostos que, a més, continuaven reivindicant els 1.325 milions d'euros als quals tenim dret i que realment necessitem la diferència entre el nostre finançament i la mitjana de finançament de la resta de comunitats autònomes. Per què, si paguem els nostres impostos els valencians, per què, si som persones treballadores i que estem en igualtat d'esforços fiscals que la resta tenim eixe maltractament? És una pregunta que caldrà fer, evidentment.

Doncs bé, eixos 1.325 milions és el que mos acosta a la mitjana de la resta de comunitats autònomes. I, com acabe de dir, són..., alguns diuen que ficticis, per la banda dels ingressos, però no per la banda de la despesa. És real. És real, i això és el que realment afecta la vida de la gent i és el que lluita contra el maltractament dels valencians i valencianes.

Doncs bé, eixe caràcter expansiu, que s'explica pel que acabe de dir, ens ha permés a l'hora de dissenyar les mesures que ara els comentaré, comptar –atenció– amb un marge d'actuació que ha suposat que no hi haja cap retallada. Tot el contrari. Malgrat que s'hagen aprovat retencions de crèdit que només afectaran l'últim trimestre de l'any, s'ha gastat fins ara i es gastarà fins a finals d'any més que en l'exercici anterior, més que en el 2018.

I torne a insistir, les mesures de contenció no han suposat cap retallada, no afectaran cap servei fonamental i suposen una diferència notable davant d'altres comunitats autònomes on s'han hagut d'adoptar mesures molt més agressives com el tancament de pressupostos que ha fet Catalunya o Balears.

I per què? Per què hem fet estes mesures? Per què hem adoptat la fórmula de les retencions de crèdit? Perquè era la manera que afectava en menor mesura els pressupostos de cadascuna de les conselleries.

Les retencions acordades, i ressalté, acordades, han sigut fruit del treball conjunt de totes les conselleries. Han sigut aquestes les que coneixedores de les seues polítiques i de les partides que sabien, amb total seguretat, que no anaven a executar, han indicat on pressupostàriament es podria prescindir de determinades partides i projectes que encara

no s'havien posat en marxa i, per tant, era segur que ja no s'executarien abans de final d'any, podríem passar-les a l'any següent, rebaixant d'esta manera el nivell de despesa a efectes del càlcul del dèficit.

Estes retencions, a més, suposaven només l'1,68 % del pressupost consolidat de la Generalitat, i insistisc, el que fan és contindre, el que fan és contindre el creiximent de la despesa donada la conjuntura dels pressupostos generals de l'estat i de cara als objectius de dèficit però sense transcendència sobre cap servei fonamental perquè la despesa real –insístisc– continua sent per damunt de la de l'any anterior.

Però, com també els he dit abans, si fem una comparativa amb les mesures que han adoptat altres comunitats autònomes amb millor finançament que nosaltres, voran la notable diferència amb la Comunitat Valenciana, el que diu molt a favor de la gestió d'este Consell.

Per exemple, la comunitat de Madrid –l'espill en què sempre es miren els senyors del Partit Popular i Ciudadanos, encara que obvien que tenen 135 alts càrrecs que cobren més que el president de la Generalitat–, amb un finançament molt millor que el nostre, on es volen baixar els impostos als més rics, on gaudixen d'una renda *per capita* superior a la mitjana valenciana, s'ha anunciat una pròrroga de pressupostos –ja, ja l'han anunciat; nosaltres estem mirant pros i contres–, s'han practicat retallades per valor de 217 milions, 217 milions, les quals, a més, fins ara, el govern ni ha explicat ni se planteja explicar.

Miren, senyories, és que ara, en Madrid, el *consejero de hacienda*, Fernández-Lasquetty, diu que farà una retenció de crèdit sense afectar als serveis fonamentals. Atenció, mireu el que diu el senyor Lasquetty: «dejando de ejecutar partidas que, con toda probabilidad, no hubiesen podido ser ejecutadas dentro de este ejercicio». Els sona? Els sona? Exactament igual que estem tractant de dir nosaltres, però el que val per a Madrid sembla que no val per al cas de la Comunitat Valenciana.

En Galícia, també governada pel Partit Popular, amb més recursos que en la Comunitat Valenciana, 500 euros *per capita* més que nosaltres per a fer el mateix... Els meus debats amb el conseller gallec en el Consejo de Política Fiscal y Financiera són antològics, eh?, perquè és increïble. Sempre diu..., mos tira en cara que estem parlant de dèficit, de dèficit asimètric i no sé quantes coses i jo dic: «Escolte vosté, si jo tinguera els diners que té vosté, segurament no parlaria d'estos temes. Tinc 500 euros *per capita*..., som 5 milions. Multiplique 500 per 5 milions. Hauria de tindre jo 2.500 milions més a l'any per a fer el mateix que vosté, en les condicions de vosté. Segurament, no parlariem de dèficit, parlariem d'altra cosa.» Però així van les coses en el Consejo de Política Fiscal y Financiera. Doncs, molt bé.

Galícia ha hagut de recórrer a crèdits bancaris per a pagar la sanitat. A les Illes Balears, com he dit, s'ha tancat el pressupost, que tindrà un impacte, segurament, de 500 milions en partides per executar. En Catalunya, on governen els mateixos independentistes que van tombar –atenció–, que van tombar, amb el Partit Popular i Ciudadanos, els pressupostos generals de l'estat de 2019, es van a fer ajustos de despesa del 6 %, quan les mesures del Consell, com dic, són de l'1,68. Es va produir el tancament de pressupostos l'1 d'agost d'este any.

Senyories, comparen vostés. Nosaltres fem un ajust de l'1,68 del pressupost, que no afecta a cap servei fonamental perquè són partides que no s'anaven a executar i continuem treballant amb la normalitat, amb tota la normalitat, per a atendre les necessitats de tots els valencians i valencianes.

A més, vull ressaltar, com a prova que el centre de les polítiques del Consell són les persones i que no s'escatimarà mai ni un euro en ajudes i serveis fonamentals, que l'import original de les mesures de contenció era, en principi, més alt. Però, després del temporal que patirem, la DANA, que tan durament va castigar les nostres comarques d'Alacant, sobretot la Vega Baja, i també la Costera i la Vall d'Albaida, es va prioritzar l'adopció de les mesures necessàries perquè hui 63 municipis afectats, famílies i empreses, puguen accedir, gràcies a una dotació estimada al total de 80 milions, a les ajudes necessàries per a pal·liar els efectes devastadors que ha tingut eixe fenomen meteorològic a la nostra comunitat.

Bé, explicat el context i les raons que han dut a realitzar les esmentades retencions de crèdit, ara passaré a detallar-los les mateixes.

La primera gràfica que vull mostrar-los reflectix l'impacte del total de les retencions de crèdit realitzades, 364 milions respecte al pressupost 2019, de la Generalitat, i la seua relació respecte al pressupost executat de l'any 2018. El pressupost definitiu de la Generalitat per a 2019 resulta, una vegada realitzades les retencions de crèdit, arriba a 22.834 milions. És a dir, la quantitat màxima que totes les conselleries van a poder executar i incrementar la despesa en el present exercici: 7.045 milions més; 15.788 ja executats fins a setembre de 2019.

I, al mateix temps, l'impacte mínim de les retencions de crèdit s'obté, si ho apliquem a la despesa no financera –pensen que vostés..., els he presentat ara les dades del pressupost general, la despesa general; esta és la que interessa, la despesa no financera–, tenint en compte el ja executat fins a setembre de 2019 i el sostre de despesa permés a final de l'exercici.

On estan les retallades? Miren vostés els coloretts. És el groguet les retallades. El sostre de despesa, 2019, en verd. Execució, miren vostés el pressupost executat en 2018, miren vostés. On estan les retallades? Interessant, no? Perquè, si no és daltònica la gent, doncs, queda clar, no? Si hi ha un problema de daltonisme, és una altra cosa, eh?

Sostre màxim de despesa de la Generalitat, sostre màxim de despesa, 2018-2019. Sobre el pressupost definitiu, que serà de 22.834, el sostre de despesa, les dades de setembre a desembre de 2019 representen el potencial de despesa fins a desembre, pressupost definitiu menys les retencions de crèdit de contenció de la despesa, miren vostés que pujarà un 10,3 % respecte del pressupost de l'any anterior. No hi ha retallades, per tant. I, sobretot, no hi ha retallades en serveis fonamentals.

Repassem ara les dades del sostre de despesa per a 2019 en serveis públics fonamentals.

Educació. Anem a educació. Miren vostés els coloretts. Va a créixer un 13,2 %. On estan les retallades en educació que, fins al final de l'exercici, és a dir, fins a desembre d'enguany, encara podran executar fins a 602 milions més que en 2018, un 13,2 % més?

Sanitat. Miren en sanitat. Exactament igual que en educació. El sostre de despesa per a 2019 és superior en 372 milions a la despesa de 2018, un 5,3 més.

Igualtat i polítiques inclusives. Igualtat i polítiques inclusives, continuem en un augment de 402 milions respecte a 2018, un 35,2 % més que l'any 2018.

No hi ha retallades, senyories.

Analitzem ara quin impacte en concret han tingut les retencions de crèdit en cadascun dels capítols dels pressupostos i en cadascuna de les seccions pressupostàries.

Despeses de personal. Miren vostés com les retencions de crèdit són imperceptibles en el capítol I, en el II, en el III, en el IV, comencen a ser una miqueta –se veu el color groc una miqueta– en inversions reals, en el VI, i en transferències de capital. Però sempre el resultat és estar per damunt de 2018.

Com veuen, senyories, algunes no són ni apreciables en cadascun dels capítols. I, com tantes vegades s'ha explicat, el major impacte de les retencions de crèdit i, per tant, les franques taronges més perceptibles afecten als capítols VI i VII. S'han practicat retencions de crèdit d'aquells disponibles al capítol VI, inversions reals, i capítol VII, transferències de capital, els quals no havien començat la licitació i, per tant, poden traslladar-se al pressupost de 2020, perquè era impossible l'execució en el quart trimestre de l'any 2019.

Veiem per més detall passant pels diferents capítols. El capítol I, miren vostés, pràcticament l'única percepció que se té és en innovació, que també és imperceptible, respecte de l'any anterior. En despeses de personal, continua sent imperceptible. Una miqueta és en habitatge, però sempre per damunt del de l'any anterior, i en innovació, que són noves.

Compra de béns corrents, com he dit, despeses financeres. Miren vostés, percepcions, capítol III, és la previsió que es fa per a fer front als pagaments d'interessos derivats, principalment, de sentències judicials. És obvi que si les conselleries d'igualtat i transparència han oferit unes retencions de crèdit en aquest capítol és perquè preveuen que amb el que resta d'exercici no van a atendre nous pagaments o major despesa per este concepte. Pràcticament imperceptible.

Ara sí, ara sí que és perceptible en el capítol..., perdó, estem en el capítol VII, percepcions; (*soroll de papers*) el VI i el VII, perdó. Ací sí que n'hi ha, ací sí que n'hi ha, se veu el color groc. Tant en esta gràfica com en la següent podran veure com l'impacte de les retencions de crèdit –franja groga o taronja, com vostés vullguen–, quasi inexistent en les anteriors, són un poc superiors que en la resta de capítols i això es deu al fet que, com ja els he esmentat anteriorment, les retencions de crèdit s'han practicat sobre inversions respecte de les quals no s'havien iniciat els procediments de licitació i, per tant, hi havia crèdits disponibles.

Però el que és encara més important és que, malgrat ser estos dos capítols sobre els quals ja hi ha hagut un impacte superior al de la resta de capítols en totes i cadascuna de les conselleries, el sostre de despesa màxima executada en 2019 és superior i, en alguns casos, molt superior a l'execució de tot l'exercici de 2018. Especialment significatiu –i ho esmente per l'excessiva demagogia que se n'ha fet– és el cas del programa Edificant, com poden vore en la següent gràfica.

El sostre de despesa per als programes d'Edificant pot arribar a un 159 % en primària i un 48,48 en secundària, respecte a l'executat en l'any 2018. 159 % de creixement en primària i un 48,48 en secundària.

I, per a acabar amb aquest..., parlem dels actius financers. Com poden veure, en el capítol VIII les úniques seccions afectades han sigut les corresponents a Presidència i a la mateixa conselleria d'hisenda. Estos són deguts a les transferències que es realitzen al sector públic instrumental per a atendre a ampliació de capital i, per tant, açò pot suposar ací –és una lectura al contrari– un estalvi, atès que es preveu injectar menys capital a les entitats del sector públic. Per tant, és just el contrari d'allò que aparenta.

Bé, senyories, pense que les xifres que acabe de presentar parlen per sí mateixes i són la prova rigorosa que ni hi ha hagut ni hi haurà cap retallada.

Per tant, poden vostés continuar dient el que vullguen, però ha quedat més que acreditat que no hi ha hagut ni hi haurà retallades perquè, com ja han pogut comprovar, són mers ajustos pressupostaris que en cap moment suposaran una disminució de despesa respecte de l'any anterior, perquè continuarem sent, malgrat la seua adopció, expansius en les polítiques socials i central i les centrades en les persones.

I, abans d'acabar la meua primera intervenció i després d'analitzar les retencions de crèdit que els he explicat, per 364 milions, vull tornar a la xifra que els he dit quan he parlat del cost que ha tingut que el PP tombarà al Senat la senda de dèficit que ja havia autoritzat Brussel·les, 237 milions d'euros, perquè se n'adonen de quin impacte haurien tingut els nostres comptes.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Muy bien.

Muchas gracias, señor Soler.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Sí, señora presidenta.

La senyora presidenta:

Sí, señor Ibáñez.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Una cuestión.

Vamos a ver, el señor *conseller*, aunque ha calificado que viene a petición propia, que es la última de las peticiones que

se hizo, ha venido también a sustanciar una serie de peticiones que han hecho los grupos parlamentario, en concreto: tres del Partido Popular y una del Grupo Ciudadanos.

La primera de las peticiones que nosotros habíamos solicitado exactamente dice: ¿cuáles son las partidas –no los capítulos, las partidas–, las partidas del presupuesto de 2019 que se van a ver afectadas? Las partidas, no los capítulos. Me parece una absoluta falta de respeto, cuando no una falta de transparencia, que usted no sustancie las partidas, porque ha venido a eso,...

La senyora presidenta:

Señor Ibáñez.

El senyor Ibáñez Bordonau:

...a contarnos aquí las partidas que están afectas al decreto.

Diga, por favor, las partidas. Usted tiene tiempo ilimitado,...

La senyora presidenta:

Señor Ibáñez...

El senyor Ibáñez Bordonau:

...podemos estar hasta mañana, si quiere.

La senyora presidenta:

...ya queda claro cuál es su petición.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Sí, pero es que..., claro.

La senyora presidenta:

Bien. Como hay acumulación, como acaban de decir, por parte del Partido Popular y de Ciudadanos, ahora tiene el Grupo Parlamentario Popular, el señor Ibáñez, seis minutos para decir lo que corresponda al señor Soler y cierto es que, igual, en la segunda parte de la intervención del señor Soler nos cuenta cuáles son las partidas.

Muchas gracias.

Señor Ibáñez, suya es la palabra por seis minutos.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Muchas gracias, presidenta.

Bien, señor Soler, muchas gracias por venir, no sé exactamente a qué, porque le puedo decir que el 90 % de lo que ha dicho lo hemos leído todos en teletipos y el resto no nos ha aportado absolutamente nada.

Usted ha venido a pegarse y a ponerse la medallita de que viene a comparecer, como nunca antes se había hecho, a petición propia. Le recuerdo, mire, tiene una petición del 27 de junio, del Grupo Parlamentario Popular; una del 19 de agosto, del Grupo Parlamentario Popular; una del 12 de septiembre, del Grupo Parlamentario Popular; y la suya, a petición propia, del 1 de octubre. Pero, bien, viene a petición propia. Bien. Esa es la rigurosidad y la seriedad que usted quiere darle a su comparecencia.

Evidentemente, ya he tenido la ocasión de decir antes que ha venido a no contarnos nada porque usted no ha abordado ninguna de las partidas y, como digo, lo que usted nos ha contado aquí prácticamente en el teletipo de aquel sábado de hace veinte días, que fue siguiente a un Consell donde no se aprobó nada, pues ya decía lo mismo que usted ha contado hoy. Por lo tanto, se lo podía haber ahorrado perfectamente.

Le recuerdo, simplemente, para que lo tenga claro, que un presidente de la Generalitat, concretamente el 18 de enero de 2012, *Diario de Sesiones* número 20, compareció en pleno de las Cortes para explicar los decretos de recortes y ajustes (*se sent un soroll*) y no disponibilidad de la época. Se lo digo para que la memoria no le falle, si es posible.

En cualquier caso, usted ha venido aquí a deslizar varios asuntos y con muchísimas incorrecciones. Por un lado, nos ha estado poniendo algunas gráficas –algunas las pasaba a una velocidad tremenda– y, claro, es verdad, ¿no?, ustedes hacen un presupuesto expansivo cuando al mismo tiempo nos presenta la primera, creo que ha sido la primera gráfica que ha puesto cuando hablaba del tema de la vivienda, la caída que tiene en los ingresos de transmisión patrimonial y actos jurídicos documentados.

¡Oiga!, pues, fíjese, en el último PEF... (*Continua sentint-se un soroll*) Si me para el tiempo y así...

La senyora presidenta:

Señor letrado, a ver si podemos continuar con la comisión.

Bien, vamos a hacer un receso de cinco minutos a ver si, mientras, podemos pedir que acaben... (*Veus*) Pues están cambiando..., obras en el hemiciclo, parece. ¿Vale?

Suspendemos durante cinco minutos.

Gracias.

(*Se suspén la reunió a les 11 hores i 20 minuts*)
(*Es reprén la reunió a les 11 hores i 26 minuts*)

El senyor Ibáñez Bordonau:

(*Inoible*)... pero al final lo que queda claro es que son recortes.

Y, por otro lado, lo que también ha quedado claro de las gráficas y la ligereza muy leve con la que usted ha manejado los datos es que las *consellerias* de sanidad, de educación y de políticas sociales, igualdad y políticas inclusivas se ven afectadas por estos recortes.

Por lo tanto, aquello de no va a haber recortes en sanidad, no va a haber recortes en educación y no va a haber recortes en políticas sociales, que se verbalizó en el último pleno, es absolutamente falso.

Bien. Y usted se jacta de que una parte importante de esos recortes van en el capítulo VI y VII, como si esos capítulos fueran una cosa menor. Mire, del VII, en materia de educación, es de donde se nutren todas, todas las construcciones de los colegios.

Y usted entonces intenta hacer un doble tirabuzón tremendo, porque nos presenta unas gráficas, que es la forma de entretenernos en esta comisión, a falta de datos, y nos habla de la ejecución del año 2018, toda ella..., que son las líneas rojas, todas superiores, por supuesto, a la actualidad y después nos habla del potencial de ejecución, del potencial de ejecución que tiene todavía en el año 2019.

Pero, claro, uno cuando, por ejemplo, se detiene en el..., dentro del capítulo VII, en el apartado de Edificant, ¡hombre!, el potencial de crecimiento de gasto es muy sustancial. ¡Y tanto! Fíjese. En primaria, de 189 millones que tienen ustedes consignados, a fecha de agosto, porque... –bueno, voy a ser bueno y no voy a calificarlo– porque sencillamente ustedes la documentación nunca la aportan a tiempo –hoy todavía está en la ejecución de agosto–, de 189 millones en primaria, han ejecutado cinco y medio, cinco y medio, que, por cierto, tampoco los han pagado, pero, vamos, cinco y medio. En secundaria, de 56,5 millones, han ejecutado 564.000 euros, 564.000 euros, que, por cierto, tampoco los han pagado todos.

Si quiere otro dato de educación, le diré que las becas, de..., becas universitarias, de 24,9 millones de euros, han ejecutado cinco. ¿Que hay margen de ejecución? Lo sabemos, señor *conseller*. Hay tanto como presupuesto hay. Pero querer comparar los recortes que usted tiene que hacer con el margen de ejecución es sencillamente un insulto para cualquier persona.

Pero además de todo esto, le tengo que decir que usted –le decía antes de la interrupción, y acabo presidenta–, usted nos ha estado hablando de una caída de ingresos de los bienes... de los impuestos derivados de la vivienda. ¿Se acuerda? La primera gráfica que nos ha puesto.

Claro, a uno le cuesta tremendamente entender cómo usted, en el último PEF, presentado ante el ministerio, el de 2018-2019, ante esa caída que hoy aquí dice que es pública y notoria, resulta que esos ingresos usted los incrementa nada más y nada menos que un 25,42 %. Oiga, ¿a quién quiere engañar?

Porque, claro, al ministerio ya lo ha engañado muchas veces. Al ministerio de economía ya le dijo que cuando usted

presentó el presupuesto –voy acabando, señora presidenta–, cuando usted presentó el presupuesto, se había inventado 1.800 millones. Al ministerio usted ya lo engañó cuando le envió el PEF y le pasó una manita de botox y lo hinchó 500 millones en los ingresos el año pasado, que después no ha cumplido.

Y ahora usted, con unas gráficas, nos quiere engañar a todos. Mire, señor *conseller*, por ahí no pasamos. Hay recortes, y los hay en sanidad, en educación y en política social.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Ibáñez.

A continuación, tiene el turno el Grupo Ciudadanos, la señora Merino, para ejercer... seis minutos en el turno de palabra.

La senyora Merino Peña:

Gracias, señora presidenta.

Gracias, señor Soler, por sus informaciones.

Aunque la verdad es que lo primero que tengo que decirle es que me sorprende mucho la facilidad que tiene usted para pasar del discurso victimista al discurso triunfalista, porque es lo que ha estado haciendo todo el rato entre quejarse y compararse con el Partido Popular, entre divagar y poner excusas, saltar de un tema a otro, emborronar lo sucedido y las explicaciones que tenía que dar. Todo menos dar una respuesta clara y nítida a las preguntas que se le hacían para que respondiera en esta comparecencia, que además usted mismo dijo que quería venir a explicarlo.

No sé si se ha leído con detalle la solicitud de esta comparecencia, pero la nuestra tenía algo un poco diferente de las del Partido Popular. Y es que nosotros le pedíamos concretamente que se (*inintel·ligible*)... que más allá de estos ajustes o retenciones de crédito, que le ha llamado usted, lo que estaba en color amarillo, eso que se veía tan poquito, que se va a dejar de ejecutar, queríamos saber, aparte... más allá de estas partidas, que no ha explicado las partidas, como bien ha dicho el compañero del Partido Popular, qué otras partidas..., y concretamente qué inversiones y por qué se van a dejar de ejecutar de aquí a final de año.

Es decir –me explico–, de lo que salía en verde –ya que no somos daltónicos ninguno creo–, de lo que salía en verde, cuánto va a pasar a ser amarillo de aquí a final de año. Con la cirugía fina que dice que han hecho –supongo que no será muy difícil contestar es muy sencillo–, ¿va a haber más recortes? Porque esta no ejecución del presupuesto que queda por ejecutar de aquí al 31 de diciembre, si no se ejecuta, al final acaba siendo también un recorte. Esa era nuestra pregunta concreta.

Pero usted, como era de esperar, ha venido aquí a culpabilizar a los demás, a hacer escasa o nula autocrítica y a echar

balones fuera con unos cuantos mantras de esos que se repiten en todas las comparecencias, entre ellos, principalmente, el de los presupuestos generales del estado de 2019, que nosotros... –siempre lo explico, y lo explicaré las veces que haga falta– cuáles eran las razones por las que nosotros votamos en contra.

Parece que el hecho de que el Partido Popular y los partidos nacionalistas y nosotros votamos en contra es la causa de todos los males que se extienden sobre la tierra, porque ha tardado usted dos minutos exactamente en sacar este tema y ha estado recurriendo a el continuamente durante su comparecencia.

La pregunta es: ¿esta es la única causa de que ustedes vayan a recortar, porque sí que van a haber recortes, y de que, en su caso, vaya a haber todavía más recortes de aquí a final de año?

Para ser justa le diré que también le echan la culpa a la infrafinanciación. Y en eso, por supuesto, estamos muy de acuerdo nosotros. Es tema que sí que..., no es puntual, sino que es un tema que se repite año tras año, pero con el que gastan ustedes mucha menos energía, supongo que porque es quien es quien tiene que solucionar el problema, y por mucho que se empeñe su partido en convencer de lo contrario, le importa bien poco el problema valenciano.

Los presupuestos generales del estado 2019, ya le he explicado muchas veces por qué nadie se los creía, no nosotros sino empezando por Bruselas, y cuáles son todas las razones por las que votamos en contra, principalmente porque no nos gusta engañar a los ciudadanos y prometer imposibles.

Pero, en fin, todo esto, además, lo de los presupuestos generales del estado de 2019 tiene poco que ver con lo que le hubiera..., con lo que..., el hecho de que aquí sus presupuestos no se ejecuten, que haya que recortar en gasto social porque lo que presupuestaron estaba sobredimensionado.

Hoy no voy a incidir sobre unos temas que están relacionados con este y que me parecen preocupantes en relación a una falta de respeto para los valencianos, como el uso partidista de las entregas a cuenta que ha hecho su partido en Madrid, cambios de interpretación sobre..., según la conveniencia, sobre el informe fantasma de la Abogacía del Estado, la irrelevancia del presidente Puig en Madrid, el desprecio del presidente en funciones por los valencianos y los pormenores, que al final no han sido tan pormenores, del plan económico y financiero que nos ha venido a explicar.

Pero sí que me gustaría saber si es cierto o no lo que desvelaba un medio de comunicación el viernes pasado acerca de ese recorte de los 365 millones, que parece ser que no era tan obligatorio como ustedes decían para obtener el FLA extraordinario.

Porque en el caso de no ser una condición indispensable exigida por Madrid, además de poner de manifiesto una nueva mentira por su parte, estaría confirmando lo que nuestra pregunta quiere venir a decir, y es que necesitan hacer recortes sí o sí porque el dinero se acaba. Y han utilizado la excusa del FLA para comenzar con ellos. Y nosotros queremos saber si va a haber más.

Los números, señor *conseller*, no mienten. Y los números de estos presupuestos irresponsables que hicieron ustedes incluyen en los ingresos, ya lo saben todos, 1.325 reivindicativos, muy reivindicativos, pero irreales, 303 de aportación del estado para financiar la dependencia, 300 del control de garantía asistencial, 344 del Foga histórico, 250 de la mensualidad de IVA. Todo ello en el aire.

Pero es que, además, contemplaban un crecimiento exagerado de la recaudación impositiva en un contexto económico como en el que nos encontramos de desaceleración económica. Como muestra, un botón. En el visor presupuestario tenemos lo siguiente, datos a 31 de agosto de 2019. Respecto a los ingresos, concretamente, los derechos reconocidos, ni siquiera lo recaudado. El IRPF los derechos reconocidos están en un 68 % de los previsto, cuando a 31 de agosto de 2018, un año antes, era del 82 %. En el IVA estamos en un 44%, a 31 de agosto, un año antes exactamente era del 60 % el porcentaje de derechos reconocidos. En el impuesto de transmisiones patrimoniales estamos en un 59 % y a 31 de agosto de 2019 estábamos en un 64 %.

Aparte de porcentajes, si se hacen los cálculos, esto quiere decir que disponemos de mil millones menos que exactamente hace un año. Es decir, respecto al 31 de agosto de 2018, los derechos reconocidos por recaudación impositiva están en mil millones menos de euros.

Y en cuanto a la ejecución del gasto, pues más números que hablan por sí solos. El capítulo VI, capítulo VII, inversiones reales y transferencias de capital, a 31 de agosto de 2019, el porcentaje de ejecución es del 25 %.

Nosotros, concretando, la pregunta que le hacemos –yo creo que además sus gráficos nos ayudan mucho a entender cuál es la pregunta– es: de aquí al 31 de diciembre de 2019, ¿qué parte de lo que estaba en verde va a pasar a ser amarillo?

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señora Merino.

A continuación, tiene la palabra el Grupo Vox, con la señora Criado, por un turno de tres minutos de intervención. Muchas gracias.

Señora Criado, tiene la palabra.

La senyora Criado Gonzálbez:

(*Inoïble*) ... y tras escucharle, tenemos más incertidumbre sobre recortes que antes de hacerlo.

Mire, señor Soler, este plan de ajuste es una auténtica chapuza. Lo vemos como una falta de respeto a los valencianos. Preparar con un documento tan superfluo, poco claro y mal explicado nos da la impresión de que..., con la intención de cubrir el expediente, han cogido el modelo del ministerio y ni siquiera se han molestado en rellenar muchos de

sus apartados. Y si lo han hecho, ignoramos, pese a nuestro empeño en intentar entenderlo, en base a qué eran todos esos datos.

Vamos a exponerle varios ejemplos. Uno. En la página cuatro, en el punto 1.1, respecto a los 200 millones de euros de reducción del déficit originado por la medida adoptada en impuesto de transmisiones y actos jurídicos documentados en 2019. ¿De dónde salen esos 200 millones? ¿Qué medidas son exactamente las que han adoptado para aumentar estos 200 millones? Nos preguntamos: ¿Es por fraude que han descubierto o piensan descubrir? ¿Quizá es un nuevo modo de valorar las bases imponibles del impuesto? ¿Es quizá por liquidaciones extemporáneas?

Nos llama la atención la cifra tan redonda, 200 millones exactos. En economía hay un principio básico. Cuando vemos un número y varios ceros detrás, se intuye que se trata de una cifra ficticia.

En segundo lugar, respecto a los ajustes en gastos, la segunda tabla de la página cuatro, ¿de qué ajustes se trata para reducir el déficit que todos ellos tienen signo negativo, y por ello, de acuerdo con el dato adjunto de la tabla, lo que hacen es aumentar el gasto?

En tercer lugar, en el apartado acuerdos de no disponibilidad, dicen: «no se adoptan acuerdos de no disponibilidad.» Explíquenos, por favor, señor Soler... Estamos hablando de recortes.

En cuarto lugar, en relación al impuesto de transmisiones y actos jurídicos documentados, en el año 2019 ustedes consignaron como previsión de ingresos por este impuesto 1.625,78 millones de euros, siendo 1.232,50 millones de euros en 2018. Comparando las previsiones presupuestarias del impuesto de transmisiones y actos jurídicos documentados, los ejercicios 2018 y 2019 resulta una diferencia de 303,28 millones, lo que supone un incremento de un 32 % respecto al año 2018.

Mire, señor Soler, esto no hay quien se lo crea. Ya que si la expectativa de crecimiento económico de la Comunidad Valenciana ustedes estiman que va a ser del 2,1 %, explíquenos cómo un impuesto ligado a la actividad económica crece quince veces más que la expectativa de crecimiento económico de la comunidad.

Gracias, señor Soler.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señora Criado.

A continuación, tiene el turno de palabra el grupo Podemos. El señor Martínez tiene tres minutos para su intervención. Muchas gracias, señor Martínez.

El senyor Martínez Ruiz:

Gràcies, senyora presidenta.

I agrair, en primer lloc, la compareixença del conseller d'hisenda, senyor Vicent Soler. Agrair-li l'exercici de transparència que està fent hui ací i agrair-li que haja deixat sense arguments, una vegada més, a una oposició que necessita que recórrer permanentment a la sobreactuació.

Volia fer algunes consideracions. En primer lloc, com vosté ha comentat, el pressupost de la Generalitat per a 2019 és un pressupost expansiu, fins i tot en la situació financera en què ens trobem ara deguda a la no aprovació dels pressupostos generals de l'estat i deguda a la revisió de les previsions de creixement econòmic per a aquest any segueixen sent uns pressupostos expansius.

A pesar del PEF que hem hagut d'elaborar per a rebre el FLA, continuen sent uns pressupostos expansius, com bé ha demostrat vosté en les seues gràfiques. Per tant, una primera conclusió a la qual arribem de la seua compareixença és que el govern del Botànic avança en el seu full de ruta, tot i que no puga fer-ho tan lluny com voldrien i tot i que no puga fer-ho al ritme que voldrien.

En segon lloc, una segona consideració, el Partit Popular i Ciudadanos pretenen ara apropiarse d'un discurs antiretallades que des del nostre punt de vista els queda molt gran. Els que han aplicat retallades i els que han contribuït a consolidar-les no tenen la coherència mínima per a fer aquest tipus de discursos.

Aquests partits són els mateixos que no van posar cap solució a l'infrafinançament quan governaven, que no van posar cap solució al deute històric quan governaven, que es van negar que es debateren en el Congrés dels Diputats una reforma de la llei d'estabilitat pressupostària i de sostenibilitat financera que proposàvem des d'Unides Podem, per no parlar del que vosté ha comentat que és molt greu: el vot en contra als pressupostos generals de l'estat que hagueren millorat la nostra situació financera.

Per tant, per molta pose que facen des del Partit Popular i des de Ciudadanos, no tenen la coherència com per a poder presentar-se com a víctimes, sinó que són els botxins en tot açò.

Una tercera consideració. Creiem que cal fer una valoració també del tracte que el Govern d'Espanya li ha dispensat a la Comunitat Valenciana en els darrers mesos i que des del nostre punt de vista no s'adiu a parlar d'un tracte privilegiat, ni amb el que té a vore amb el FLA ni el que té a vore amb les entregues a compte. Parlar d'un tracte privilegiat no s'adiu amb la realitat des del nostre punt de vista.

En aquestes dues qüestions que han marcat l'actualitat dels darrers mesos Montero no ha sigut substancialment diferent a Montoro.

I una quarta consideració que vosté ha tocat de refiló, que té a vore amb una qüestió que aquests dies és central en el debat polític, i és l'elaboració dels nous pressupostos de la Generalitat o la pròrroga dels actuals.

Nosaltres ja hem mostrat la nostra voluntat d'aprovar uns nous pressupostos que s'adeqüen a la conjuntura actual, perquè pensem que el contrari podria suposar llançar un missatge equivocat a la societat valenciana.

Entenem que vosté, com a conseller d'hisenda, valore totes les opcions i, en última instància, entenem que el Consell optarà per l'opció més sensata.

En qualsevol cas, per a nosaltres els objectius fonamentals seguiran sent-ne dos i la decisió s'ha de prendre basant-se en aquestos: preservar l'estabilitat del govern i avançar en l'agenda del Botànic.

És tot. Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Martínez.

A continuació, la senyora Mas, por el Grupo Compromís, tendrá también tres minutos para su intervención. Suya es la palabra.

La senyora Mas Mas:

Gràcies, presidenta.

Bon dia, senyories.

Conseller, agrair la seua disposició a comparèixer en aquesta comissió.

Jo pensava que havia quedat molt clar. Veig per algunes intervencions que no ha sigut aixina, però crec que és ben fàcil, ¿no? Vosté ho ha dit. No se pot parlar de retallades quan s'està incrementant en més d'un 9 % la despesa respecte als pressupostos de l'any anterior.

Per tant, agrair-li la claredat a l'hora d'explicar-ho i també li volia agrair l'enteniment i el diàleg en el si del mateix govern del Botànic i per a acceptar eixe desbloqueig d'eixes 650 places, llocs de treball, ocupació pública, tan necessàries per a poder continuar treballant i garantir que no es perda ni un euro que arribe a este govern.

La gestió del Botànic precisament no ha estat centrada en el malbaratament dels recursos públics. D'això ja s'encarregaren els governs anteriors del Partit Popular. Al contrari, ha estat una meticulosa reconstrucció, no finalitzada encara, de les institucions i els serveis públics valencians.

Com mostra l'últim informe de l'Associació Estatal de Directors i Gerents de Serveis Socials som la segona comunitat autònoma que més ha augmentat en despesa social, un 6,14 %, front la disminució d'un 3,4 % que s'ha donat al conjunt de l'estat espanyol.

I, tanmateix, en termes de despesa per habitant, és ara quan ens situem en nivells de la mitjana espanyola. Se n'adonen de la paradoxa?

L'oposició critica la gestió del Botànic pel simple fet de tractar d'anivellar i d'equilibrar els drets dels valencians i de les valencianes als de la resta de la població espanyola.

L'objectiu d'aquest segon Botànic no hauria de ser simplement defensar les millores de l'anterior legislatura. Ens cal assumir una actitud valenta, una actitud que ens permeta continuar avançant.

Ahir alguns mitjans de comunicació es feien ressò que més de 223.000 valencians i valencianes havien eixit d'una pobresa extrema en l'any 2018 i nosaltres no ens alegrem perquè volem que siguen molts més. I per això hem de continuar treballant i ampliar eixe ventall de recursos sobre els quals erigir les nostres polítiques industrials, econòmiques per tal d'enfortir i modernitzar el nostre model econòmic –columna vertebral de qualsevol projecte modernitzador.

Ens toca demostrar, això sí, que podem fer irreversibles canvis mitjançant la creació d'unes bases econòmiques institucionals sòlides. Cal anar més enllà del que fins ara hem aconseguit, i la consecució d'aquest objectiu depén, però en gran mesura, que aconseguim un finançament just. Necessitem tindre major capacitat per a gestionar uns recursos que ja generem, però que, com si d'una aspiradora es tractara, se'n van a Madrid i no tornen.

Necessitem, per tant, reformar d'una vegada per totes aquest model de finançament autònom antivalencià per a enfortir el nostre autogovern.

Com va declarar la vicepresidenta del Consell, Mónica Oltra: la societat valenciana ni pot ni vol esperar més per a portar endavant aquesta reforma.

Acabe diguent que..., bé, mentre continuem deixant que ens prenguen el pèl, continuarem estant exposats que el govern central ens obligue a acometre ajustos constants per poder accedir a l'almoina del FLA.

No ho permetem, conseller. Hem de continuar forts en eixa reivindicació justa d'un finançament just.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Muy bien, señora Mas.

A continuación, la palabra la tiene el Grupo Socialista. Tres minutos para el señor Muñoz.

Suya es la palabra, señor Muñoz.

El senyor Muñoz Lladró:

Gracias, señora presidenta.

Buenos días, señor *conseller*.

Aquí estamos en un parlamento y yo creo que la palabra es fundamental, y la elección de las palabras, más aun, ¿no?

Entonces, cuando aquí por parte de algún grupo parlamentario se dice que hay recortes, creo que cualquier

espectador que esté viendo esto que sea mínimamente objetivo entenderá que, cuando un presupuesto se incrementa en un 9 % respecto al presupuesto anterior y hay una contención del gasto de un 1,68 %, en ningún caso se puede hablar de recortes, porque los recortes tendrían que ser si se redujera supongamos un 10 %, ¿no?, o se recortara un 10 %.

Por tanto, yo creo que aquí hay partidos políticos que lo que están intentado es generar realidades alternativas y paralelas, que son ficticias –en este caso sí que son ficticias– y yo creo que la ciudadanía valenciana sabe perfectamente de qué estamos hablando.

Y usted lo ha explicado muy bien. Si vemos todas las partidas en las que se van a hacer una serie de ajustes, o los capítulos, o las *consellerías*, vemos que hay un incremento del gasto real en esas partidas y en esas *consellerías*.

Y en educación, sin ir más lejos, esta semana conocíamos que la Comunitat Valenciana es la *comunitat* que más ha incrementado la inversión en educación respecto al resto de España, en la que ha caído.

Por tanto, aquí podemos venderlo de muchas maneras, pero no es creíble que se hable de recortes (*inintel·ligible*) ... y cualquier persona con una mínima objetividad sabe perfectamente que lo que hay, en cualquier caso, es una contención del gasto, unos ajustes, y viene derivado de... una aprobación de los presupuestos generales, votación en contra del techo de déficit...

El PP, Ciudadanos y los independentistas... Aquí no nos interesan los independentistas porque no están representados, pero el PP y Ciudadanos, y especialmente los diputados valencianos que votaron en contra tanto del incremento del techo de déficit como de los presupuestos generales, tendrán que responder ante la ciudadanía de por qué hicieron esto y por qué parece que para ellos cuanto peor vaya para los valencianos, mejor vaya para estos partidos políticos.

Pero mire, voy a centrarme en una cosa por no ser muy repetitivo. Se ha aludido muchísimo la transparencia en esta comisión. Yo he preguntado a compañeros del Partido Socialista portavoces de Hacienda en Murcia, Madrid y Andalucía: oigan, ¿ustedes han tenido la presencia de los consejeros correspondientes para explicar los ajustes que se han realizado en esas comunidades autónomas? Rotundo: «No. Aquí no ha venido nadie a explicar que se haya hecho un ajuste como ha solicitado el Gobierno de España en Andalucía, Murcia y Madrid». Por lo tanto, no admito que a usted se le acuse de falta de transparencia. Más bien, al contrario, ha venido a explicar lo que se está realizando y, específicamente, dónde se van a hacer estos ajustes.

Pero es más, aquí hablamos..., y en economía, como aludían mis compañeros, es muy importante la rigurosidad. Y se ha aludido especialmente que el señor Fabra vino aquí a comparecer para explicar los recortes. Ni mucho menos.

El señor Fabra vino a convalidar un decreto. Por cierto, Decreto 1/2012. Por cierto, aprobado por el Consell el 5 de enero. Una noche de reyes, con un grandísimo regalo para los valencianos: el primer decreto que aprobó el Consell de Alberto Fabra en 2012 –el primer decreto– fue para recortar sus propios presupuestos, a cinco días de que entraran en vigor. Cinco días después. Así que, por favor, cuando hablemos, con rigurosidad.

Y, por supuesto, no se puede comparar los 1.057 millones de euros que recortó el señor Fabra en el Decreto 1/2012 con los ajustes presupuestarios de 360 millones de euros, que, en definitiva, como usted ha dicho, ante un presupuesto expansivo del 9 %, se ha ajustado un 1,68 %.

Que la ciudadanía, que las personas que estén aquí se contesten asimismo si esto son recortes, ajustes y, sobre todo, si se compara con el pasado, qué significa y la diferencia que hay entre los gobiernos progresistas y del Partido Popular.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Muñoz.

A continuación, el señor Soler, tendrá tiempo ilimitado para dar respuesta a las cuestiones que se han planteado.

Gracias, señor Soler. Suya es la palabra.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

En primer lloc, vull agrair totes les intervencions. Totes. Especialment, naturalment la de Ferran Martínez, Aitana Mas y José Muñoz, que entenen la complexitat de la situació, de fets sobrevinguts, que nosaltres, des del rigor, som un govern rigorós, que s'atén a les disposicions legals vigents, però que també busca compatibilitzar eixa acceptació de la legalitat vigent amb un lluitar contra el maltractament dels valencians i les valencianes. I eixe equilibri... el govern..., no és fàcil de buscar i el conseller d'hisenda, menys encara. Però, de tota manera, l'hem buscat, l'hem trobat en esta... en esta fórmula que hem trobat de les retencions de crèdit.

Jo volia dir que he demostrat que no hi ha retallades, però si volen vostés ara entrarem en major concreció. No se preocupen.

Senyor Martínez, no busque tant... No busquem tant el tracte privilegiat per als valencians i valencianes. No tant. Volem un tracte igual.

¿Què passa? Que com que... som els pitjors, som els que estem en pitjor situació, som els que més mos pica, som els que més mos movem. I, efectivament, altres comunitats autònomes se n'han aprofitat de les gestions que hem fet nosaltres, la visita a la ministra, etcètera, etcètera per a desencallar coses que són més importants del que sembla. Perquè no poder pagar els proveïdors és molt greu, eh? El PMP és molt greu.

Atenció, no fem banal el tema de l'extraFLA abans del 9 d'octubre i no fem banal el que finalment l'Advocacia General de l'Estat ha corregit l'advocacia general del ministeri per tal de fer que la interpretació de la llei d'estabilitat pressupostaria del senyor Montoro s'interpretara de manera que un govern en funcions sí que poguera fer les bestretes a compte, perquè no afectava, no condicionava un govern en plenes funcions, perquè no hi haurà eixe govern en plenes funcions perquè no hi haurà eixe govern en plenes funcions, o almenys per a prendre decisions, abans del 31 de desembre, que és el que diu la norma interpretada per l'advocacia del ministeri, que és el que impedia fer això.

Però ara el calendari parlamentari, en el moment que el rei convoca les eleccions, a partir d'eixe moment hi ha un calendari parlamentari, i eixe calendari, el mires i veus que el 31 de desembre no hi haurà un govern nou, un govern eixit de les urnes que poguera prendre això. Per tant, el govern en funcions ja no està condicionant el govern en plenes funcions i, per tant, la pròpia interpretació de l'advocacia de l'estat se torna en contra perquè possibilita eixe decret llei que el divendres passat vàrem poder fer.

Per tant, atenció amb el calendari. Diu: «¡Miracles!». Home, miracles... És a dir, sí, (*inintel·ligible*) ... que gràcies unes determinades circumstàncies se pot fer el que abans no se podia fer.

Però això ja ho he explicat i la gent que no vullga entendre-ho que no ho entenga, però jo puc explicar-ho mil vegades. En unes determinades condicions, quan nosaltres anem al ministeri –el president i jo–, la ministra només mos pot dir: anem a intentar desbloquejar tot això el més prompte possible. Però és que era el dia 16 de setembre i no sabíem el que anava a passar el 23 de setembre.

Si (*inintel·ligible*)... havia investidura, evidentment el dia 24 amb un president del govern elegit per les corts podíem començar el tràmit per a l'actualització de les bestretes. Però és que no ho sabíem el dia 16.

I l'escenari segon és que no hi ha investidura. Aleshores, se fica en marxa un calendari, perquè el rei... el dia no sé quan formalitza la convocatòria d'eleccions i les convoca per al 10 de novembre.

Tu mires el 10 de novembre, el 3 de desembre la convocatòria de corts, no hi ha i, per tant, eixa norma que havia plantejat de manera jo crec que excessivament estricta per part de l'advocacia de l'estat no se dona.

Per tant, esta és l'explicació que podem donar en este moment per a vore el calendari de les... Perdó, calendari, de què? De respiració assistida. De respiració assistida! Ahí l'únic que resol açò és un nou sistema de finançament, tot açò són... *parxes*, respiració assistida. Vull dir-ho, com a conseller d'Hisenda de la Generalitat ho dic. Tot això és per a poder a pagar, per a poder arribar a final mes, a final d'any, etcètera. Siguem clars, jo no vull amagar-ho. En seu parlamentària ho he de dir. Només faltava! I ho dic com fa quatre anys que ho deia, exactament igual, amb Montoro i amb Montero, me dona exactament igual.

I és en eixe context que estem donant –i vosté ho ha dit molt bé– voltes sobre què passarà amb els nous pressupostos, pros i contres, no tenim cap decisió presa, serà una decisió de govern, no serà decisió del conseller d'Hisenda, és del govern. I ja mirant els pros i els contres mirarem el que hi ha.

Bé, una mesura, senyora Mas, que estem a favor d'incrementar la capacitat de les polítiques socials, és el desbloqueig d'eixes places que diu vosté, que me l'ha demanat la senyora Oltra, me l'ha demanat el senyor Marzá i me l'ha demanat la senyora Barceló. Per què? Perquè són els tres pilars bàsics de l'estat benestar, i són serveis personals. Tu no pots atendre millor en sanitat si no fiques més metges i fiques més infermers. Tu no pots baixar la ràtio d'alumnes per aula si no fiques més professors. Tu no pots atendre més famílies si no fiques més persones vinculades a la dependència. Perquè són serveis personals, fonamentalment personals.

Per tant, eixe difícil equilibri, com he dit adés, que té un conseller d'Hisenda entre les contencions i les restriccions, normalment de normativa estatal, atenció, no normativa nostra, eh, normativa estatal, i el fet que tu vulgues fer front als problemes que tenim els valencians, te mous en unes... Jo tinc una mirada diferent a les tres conselleres que estic dient, òbviament, però en qualsevol govern, el ministre d'Hisenda o el conseller d'Hisenda té una mirada diferent als membres del govern. Però això passa en tots els governs del món. I en eixe sentit jo m'alegre que s'hagen pogut ficar sobre la taula d'ací al 31 de desembre unes (*inintel·ligible*), perquè les mateixes conselleres i consellers em van dir que era imprescindible. I jo, pues, buscant les eixides i les contemplacions de la legalitat vigent, jo crec que podríem fer-ho dins de la llei, i això ho han fet, no?

Efectivament, senyor Muñoz, realitats alternatives. Jo no ho acabe d'entendre, volen una cosa i la contrària. Mos acusen de llistes d'espera, dels barracons, de no sé quants, i alhora volen que no estiguem per damunt del sostre d'autoritat. Com se pot fer? Jo tinc dos mil cinc-cents milions a l'any menys que Galícia per a fer exactament el mateix. És que això els valencians i les valencianes no entenen?

El senyor conseller d'Hisenda gallec o el senyor Feijóo, té dos mil cinc-cents milions més que nosaltres per a fer exactament el mateix, a l'any. Com és possible que la gent no acabe d'entendre que no podem tindre el mateix sostre de dèficit que ells. Això! Però bé, és bastant elemental, no? Bé, pues no, pues aquí continua la gent, són tal, són ficticis, no sé quants. Però, mire vosté, si estem trencant-nos les banyes per a intentar compatibilitzar la llei d'estabilitat pressupostària, que no vam fer nosaltres, no fa fer ningú dels tres grups que està actualment governant en el Botànic, ho van fer altres, eh. Eixes restriccions de la llei d'estabilitat pressupostària amb els mandats de Brussel·les, tot siga dit de pas.

Però jo també he dit una cosa abans. Brussel·les està ahí, però qui interpreta Brussel·les? El qui interpreta Brussel·les és el ministre d'Hisenda corresponent. Què interpretava el senyor Montoro quan donava, per exemple, sostres de dèficit? Que se tirava per a l'administració central sempre més dècimes que per a les comunitats autònomes. Què ha fet la senyora Montero? L'única vegada que ha pogut fer-ho, quan el govern no estava en funcions, que és el juliol passat, ho va fer en el Consejo de Política Fiscal y Financiera, decidir que allò que havia aconseguit de Brussel·les, Brussel·les, va donar el permís per augmentar el sostre de dèficit, va ficar més sostre de dèficit per a les comunitats autònomes que per al govern central. Per primera vegada! Per primera vegada! Amb el compromís de Brussel·les, no?, perquè s'havia aconseguit.

Per tant, si descontextualitzem les coses evidentment se pot manipular qualsevol xifra que es done, però jo crec que és important.

I me fa moltíssima gràcia que al senyor Ibáñez li preocupen els col·legis. Xe! esta setmana? Esta setmana justament que ha eixit lo de Ciegsa? Per favor! Per favor! (*Rient*) És que jo no entenc com la gent pot dir eixes coses! És que no sé com pot dir eixes coses! De veritat, no tinc paraules. De veritat, no tinc paraules. Ai, senyor, senyor! (*Rialles*)

En fi, a la senyora Merino li podria dir algunes coses molt interessants. Per exemple, no dic jo que la no aprovació dels pressupostos generals siga la causa de tots els mals, no dic

això. He dit que és una causa, no totes les causes. Però una cosa important, li he dit les partides que en no ser aprovades afectaven a les condicions de vida dels valencians. Per tant, *cuidado*, és que de vegades se m'atribuïxen coses que jo no he dit, evidentment, no?

Brussel·les va autoritzar increments del dèficit. *Cuidado!* Vosté no ho ha dit així. Va incrementar, va permetre, perquè la senyora Montero va anar a Brussel·les i ho va aconseguir, perquè sabia com estava la cosa. I, com acabe de dir, per primera vegada un ministre, en este cas una ministra d'hisenda, va decidir que eixe increment del sostre de dèficit se donara més a les autonomies que a no al govern central, per primera vegada. Algun canvi de sensibilitat, eh, dic jo. Algun canvi de sensibilitat.

Escolte vosté, o estem a favor que continue el maltracte dels valencians o no estem a favor que continue el maltracte dels valencians. Anem a vore, o se fan vostés aliats del govern, del govern de la Generalitat, intentant buscar els requisits per aconseguir que sense eixir molt de l'estabilitat pressupostària –i ho dic també per la senyora Criado, eh?–, per exemple, nosaltres no hem volgut fer acords de no disponibilitat perquè tenia unes exigències superiors a... Són tres nivells, senyora Criado, són tres nivells. Nosaltres hem agafat el que menys mal feia, que era la retenció de crèdits. L'altre, l'acord de no disponibilitat, que són d'acords de govern, etcètera, és molt complicat, s'han de publicar tots. I el tercer, que han fet ja comunitats autònomes, eh, tancament de pressupost. Són tres nivells. Nosaltres hem agafat el menor, el que hem pogut pactar i parlar amb tots i cadascun dels consellers, com era la nostra obligació, i saber que podem ajornar per a l'any que ve, que podem fer no sé què, perquè efectivament, i això és la síntesi de la meua compareixença, els ingressos reals, per les raons que acabe de dir, no són els ingressos pressupostaris en octubre de 2018 perquè les circumstàncies i les raons que acabe de dir són diferents. Escolte, tampoc és difícil d'entendre això, eh?

Per tant, *xapusa*, home, *xapusa*, ja m'agradaria vosté com intenta compatibilitzar una cosa i la contrària, eh? Perquè, clar, estem parlar de dir una cosa i la contrària. Intentem que eixes contradiccions no siguen tan importants.

Miren vostés, vostés saben que els pressupostos són sempre previsions? Tots els pressupostos que s'aproven en tots els parlaments són de previsions. Mire si són de previsions que per a l'any 2018 la liquidació era N+2. Què mos faran per a l'any que ve? Hi ha una diferència respecte de les bestretes de l'any 2018 per a nosaltres, per a la Comunitat Valenciana, Comunitat Valenciana, atenció, agafé's a la cadira, eh?, 1.800 milions de diferència. 1.800 milions de diferència entre el que se va preveure per a l'any 2018 i el que finalment se va recaptar en l'any 2018 respecte d'això. I l'any que ve tenim 1.800 milions de diferència. Però són previsions! Previsions que han de ser raonables. I era raonable que el quadre macroeconòmic era com era i era raonable que el precord que hi havia entre Podemos i el govern sencer anava a fer uns pressupostos generals de l'estat!, caram, que anaven en la nostra línia i eren expansius. És que són raonables!

Que no ha passat això? Efectivament. I això pot passar per dalt o per baix. Ja dic, N+2. És a dir, dos anys, 1.800 milions d'euros pagats pels valencians que han estat en Madrid i no han vingut. Precisament les previsions –això ha passat sempre, eh–, les previsions que es feien en un context no eren les que finalment se donaven.

Què m'estan demanant vostés que ajustem? Naturalment que hem d'ajustar. És que sinó seríem uns irresponsables. Per favor! Entre el que preveu i el que passa.

En fi, ja anem al que volem vostés, que me pareix la raó. Anem a concretar, perquè diuen que no he concretat. Home! Diuen: això ja és lo del *teletipo*, sí. Què deia lo del *teletipo*. El *teletipo* deia lo dels capítols, però és que he entrat jo a les seccions. És un canvi substancial. Vostés deien: que no habrán de *conselleria*, que no habrán de conse... Què no habrán de conselleria? Escolte, per a totes i cadascuna de les conselleries.

Però és insuficient per a vostés? Magnífic, per a mi també. Anem a entrar en més detall, anem a entrar en més de detall.

Ja li haguera agradat als diputats que recolzen el govern del Botànic que el conseller d'hisenda del PP haguera explicat el retall que va arribar a fer l'anterior conseller amb el detall i la transparència que estic fent i que a continuació faré sobre retencions de crèdit.

No solament els estic detallant l'impacte mínim, això sí, de les retencions, sinó que a més he volgut fer que esta presentació estiga recolzada amb Power Point, que això en el ple no se pot fer. Per això hem volgut comissió, perquè ací se pot treballar molt més en profunditat, podem ficar pantalles, podem ficar... Ací són, en les comissions, en els temes que afecten als pressupostos, ací és on se treballa de veritat. Els discursos polítics podem fer-los en el Ple, però ací és on estan les xifres, els números, els gràfics. Això és l'important, no?

No solament estic detallant l'impacte mínim, sinó que a més he volgut fer esta presentació, com acabe de dir, en Power Point perquè tots vostés ho veguen amb claredat i s'entenguen les xifres.

Em demanem major detall. Anem a l'assumpte, cap de problema, anem al major detall.

Amb el compromís que he dit de la dació de comptes comence a parlar de coses més concretes. Anem a parlar, per exemple, de programes, anem a baixar a nivell de programes. No està mal, eh. Hi ha 131 programes, recorde, 131 programes dels pressupostos de la Generalitat. D'eixos 131 programes els afectats per retencions de crèdits són 85. I d'eixos 85 programes afectats, encara que siguen mínimament, només 10 –ara ho veuran vostés– podrien considerar-se, utilitzant el seu llenguatge, utilitzant el seu llenguatge, potencialment retallades. De 131, 10 potencialment en retallades. Ara ho explicaré i voran que no són retallades, però és igual. És a dir, que disminüen respecte de l'any anterior.

I això què significa? Ho voran molt clar amb els següents gràfics. Programes, tenen ací el primer gràfic, programes... No, no, no se preocupen, l'important no és que puguen vore la xifra concreta, sinó m'interessa que veguen el quadrant, eh? (*Veus*)

Què diu? Què diu?

La senyora presidenta:

Señor Ibáñez.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

(*Veus*) Què diu? És increïble.

Bé, anem a vore. Açò se suposa que és una comissió parlamentària, no? Val, vinga. Anem a vore.

La senyora presidenta:

Si tengo que poner detalle en todo lo que está pasando, señor Soler.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Sí, ja sé que vosté presidenta.

Anem a vore, programes afectats. Anem a fer-ho per tandes. Programes afectats per retencions de crèdits al pressupost inferior a 10 milions. Anem a vore que hi ha diversos nivells. D'eixos programes afectats, la primera és una franja roja que hem dit, anem a vore, el que queda a l'esquerra són el nivell de despesa del 2019, i ací del 2018. Tot el que estiga a l'esquerra de la diagonal són programes que tenen més dotació de recursos en el 2019 que en el 2018. Ha quedat clar el gràfic?

Després anirem al que els interessa a vostés, al morbo, eh?, anirem al morbo. No se preocupen que estem ací per al que vostés vullguen, eh? Però anem a simplificar les coses, no anem a estar ací tres dies.

Aleshores, anem a vore, que tot el que estiga a l'esquerra del gràfic no té interès «morbosil», perquè, clar, són programes que tenen més dotació de recursos que l'any anterior, no?

Anem a vore. Com he dit adés, hi ha 75 programes afectats per retencions de crèdits que tenen més dotació de recursos que l'any anterior. Per tant, se suposa que no són retallades.

En la part inferior de la franja apareixen, com acabe de dir, deu programes, en este cas, pràcticament cap, un que està lleugerament tocant la ratlla roja. I, com he dit, podrien ser virtualment, potencialment, forçadament retallades, si foren afectades per les retencions d'aquells, si fóra el motiu les retencions de crèdits, naturalment.

Bé. La primera gràfica, que és esta que tenen vostés, mostra els programes afectats per retencions amb un crèdit inferior a deu milions. Com poden vore, solament es troba afectament, i molt pròxim a la franja roja, el programa que afecta a la meua conselleria, de direcció i serveis generals de la conselleria.

En la següent gràfica, que són els programes també afectats per RC –estem parlant dels que estan afectats, eh?–, programes que tenen entre deu i seixanta-cinc milions. En el costat inferior de la franja, és a dir, aquells que tenen menys dotació de recursos que l'any anterior, està el 635, el sector financer de la conselleria d'hisenda, ordenació i millora de la producció agrària, ordenació i promoció comercial, gestió i infraestructures de recursos hidràulics, patrimoni de la Generalitat i Agència Valenciana de la Innovació.

(Veus) Perdó. Anem a entrar en el tema. Tranquil! Relax, relax! Anem a entrar... en tot el que li interessa a vosté anem a entrar, eh? Però açò s'ha de fer com un focus gran, que anem al... Vull dir, és una cosa de didàctica elemental, eh? Vull dir que...

En esta gràfica, en esta gràfica poden observar vostés els programes afectats entre cinquanta i cinc-cents milions i voran que en el costat inferior de la franja es troben només dos programes: Servei Valencià d'Ocupació i Formació i ordenació i promoció del turisme.

Programes afectats per RC de pressupost superior a cinc-cents milions. En este gràfic poden observar vostés els programes afectats per retencions amb un crèdit de més de cinc-cents milions. Voran vostés que en el costat inferior de la franja es troben tan sols dos programes afectats..., els programes afectats són: universitat i estudi superior. Un sol programa.

Per tant, recapitulant, com els he dit abans, la franja roja en les quatre gràfiques que acaben d'ensenyar ens marca la diferència entre aquells programes que amb el crèdit disponible, després, després d'aplicar retencions, continuaven tenint crèdit per a gastar per sobre de la despesa executada l'any 2018. Setanta-cinc sobre huitanta-cinc, setanta-cinc sobre huitanta-cinc. I, per tant, deu només que tenen per baix de la mitjana, sobre cent-trenta u, que són els programes del pressuposts de la Generalitat. deu sobre cent-trenta u.

Insistisc: en cap cas estes retencions de crèdit suposen retallada alguna, perquè en cap cap van a minorar la despesa per baixa del 2018.

Parlem dels deu programes, que és al que anàvem, el que té morbo. deu programes situats en la part inferior de la franja, en els quals el seu sostre de despesa de 2019 se situa per baix de la despesa efectuada en el 2018. Els anticipe que en sis d'eixos programes el motiu ve justificat perquè partim -atenció la raó-, perquè partim d'un pressupost del 2019 inferior a la despesa executada en el 2018. Per tant, difícilment estos programes podrien haver gastat per damunt del 2018 ja de partida. No té res a vore amb les retencions de crèdit. És que en el pressupost del 2019 se partix ja d'una xifra menor a la de 2018.

Per exemple, en universitats i estudis superiors. Per què, perquè en universitat i estudis superiors el pressupost és inferior a l'executat de 2018? No hi ha cap misteri. Perquè en aquell exercici, en el de 2018, es va avançar el pagament de 55,6 milions en el deute històric de les universitats. Es va avançar del 2019 al 2018. I, per tant, això va suposar una minoració pressupostària en el 2019. Explicat.

En el cas del programa 322, Servei Valencià d'Ocupació i Formació, s'inclouen solament els fons propis i els fons condicionats, com són els fons europeus. La reducció d'este programa en el pressupost de 2019 es deu a l'esgotament en el 2018 dels fons de garantia juvenil, que van anar molt bé. Recorden vostés, van tindre recursos d'altres comunitats autònomes perquè no s'utilitzaven. I nosaltres vàrem xuclar d'altres comunitats autònomes que no els utilitzaven perquè..., per les raons que foren. I nosaltres vàrem poder...

Per tant, el pressupost de 2019 era inferior al 2018, perquè el 2018 fou executat molt àmpliament per damunt del pressupostable, perquè -insistisc- vàrem ser molt més eficaços que altres comunitats autònomes.

Això provoca que este programa haja minorat el seu pressupost, per les raons que acabe de dir. I, per tant, no són tampoc les retencions de crèdit el motiu que el sostre de despesa de 2019 siga inferior a la despesa executada en el 2018.

A més, cal afegir que l'execució de 2019 serà previsiblement major, ja que una vegada aprovat el pressupost de la Generalitat, el ministeri ens va concedir ampliació del POEJ, del Programa Operativo de Empleo Juvenil, de 50 milions, els quals, com he dit adés, es voran reflectits en l'execució del 2019.

Tenim ara el cas del programa 631, actuacions en el sector financer en la conselleria d'hisenda. Com poden veure és un programa que també partix d'una diferència substancial en el pressupost de 2019, deguda essencialment a la innecessarietat d'aportar més capital a l'Institut Valencià de Finances, com va succeir en el 2018, que es van aportar vora 50 milions. És a dir, l'IVF està ja bastant més sanejat i, per tant, no cal aportar els diners de l'any anterior.

En el cas del programa 612, patrimoni de la Generalitat, el motiu pel qual el pressupost de 2019 va ser inferior a la despesa executada del 2018, es va deure principalment per haver acabat amb la renovació del parc mòbil i al ritme de les obres del palau de l'Almirall, que estan parades, estan parades. Ja ho saben, el que passen pel carrer Palau saben que estan parades i estan parades per raons de rigor en la utilització dels contractes amb les constructores. És a dir, se va passar del 10 %, no com en altres moments, que això no donava igual. Jo he ordenat que se liquidara el contracte i se fera una nova licitació. Explicació de la falla.

En el cas del programa 761, ordenació i promoció comercial, el motiu principal del qual el pressupost de 2019 va ser inferior a la despesa executada de 2018 és per no haver de fer front a compromisos financers que ja van ser atesos en el 2018.

En el cas del programa 611, es troba just en el límit. És irrellevant, tenint en compte que el capítol sobre el qual s'ha aplicat la retenció de crèdits és el capítol II, que afecta a despesa corrent.

Queden per explicar els quatre programes pressupostaris afectats per retencions de crèdit respecte dels quals l'execució del 2019 va a resultar menor a la despesa executada del 2018. Estos són els quatre programes que mereixen una especial consideració. Dels cent-trenta u programes, quatre, quatre que mereixen una consideració especial.

Programa 751. Què ha succeït? Este programa no es correspon amb cap servei públic fonamental, que, com vostés saben, és una línia roja: salvaguardar la despesa social. Este és ordenació i promoció del turisme. Una bona part es deu al fet que la previsió que hi havia en el capítol VIII, per a ampliar el capital de Cacs, no va resultar necessària en el 2019.

D'altra banda, l'execució d'alguns projectes pels beneficiaris de les ajudes ha sigut inferior a l'import inicialment previst. El tema de Cacs, el sanejament de Cacs estava més avançat.

Programa 112, AVI. S'ha fet un gran esforç per part del personal de l'AVI per a assumir de forma interna serveis que en principi s'estava previst externalitzar, la qual cosa ha permés alliberar part del pressupost d'ell. Perquè ací, senyores i senyors, com que l'esquerra som... creem que ha de ser eficaç i eficient l'administració pública, este tipus de coses

són bones, són lectures positives, alliberar part del pressupost perquè s'ha pogut internalitzar part dels contractes o de les coses que potencialment poden ser contractes cap a l'exterior. És a dir, parlem d'eficiència en la gestió, que també ha permès reduir les despeses en altres partides sense que haja afectat a l'activitat de l'AVI.

En el cas de les transferències de capital, s'ha realitzat un càlcul dels compromisos de pagament adquirits que es corresponen fonamentalment amb les ajudes del 2018, que són les que s'estan abonant enguany.

Finalment, l'execució d'estos projectes per part dels beneficiaris de les ajudes ha sigut, com en el programa anterior, inferior a l'import inicialment previst.

Programa 314.20, Ordenació i millora de la producció agrària. La part més gran correspon a les partides destinades al Consell de l'Horta i el pla de desenvolupament agrari que deu desplegar, i com que el consell s'ha constituït aquest mateix mes d'agost, no ha sigut necessari transferir les partides encara. Pensen vostés que les partides són anuals. I si una institució comença a funcionar en la segona meitat de l'any, evidentment, els recursos que tenies prevists no se van a executar. I la consellera corresponent és conscient i diu: «És que açò ha passat el mig any i no s'ha pogut...»

Programa 512, gestió d'infraestructures de recursos hidràulics, sanejament i depuració d'aigües. Es deu principalment a licitacions pendents de tramitar del capítol VI, que a tres mesos de finalitzar l'exercici era previsible que no s'executara.

Per tant, com hem comentat, en tractar-se en la seua majoria de programes que partien ja de pressupostos minorats, no es poden considerar retallades; no es poden considerar retallades per mor de les retencions de crèdit.

I en el cas d'estos quatre últims programes, d'entre cent trenta-u, per tant, de huitanta-cinc que s'han vist reduït el seu sostre respecte al 2018 per aplicació de les RC, es pot assegurar que encara que no s'haguera fet eixa retenció no s'hagueren executat les quanties retingudes, d'acord amb el criteri de la conselleria de torn.

Però vostés volen que parlem de retalles, parlem-ne, cap problema. Anem a parlar de retallades. Només cal repassar el passat més recent per constatar que en són vostés, senyors de la dreta, els campions de les retallades, de la tisorada.

En primer lloc, els governs del PP aprovaren un total de vint-i-una mesures de retallades directes als valencians en deu anys i van suposar l'eliminació dels 35 % de les subvencions corrents i de capital i de les inversions. Només entre 2011 i 2013 es va aplegar a més de 3.700 milions d'euros.

Açò són les retallades, senyories, açò. Açò sí que són retallades! És coneguda esta gràfica, que ja la presentem..., no és la primera vegada que les mostre. Açò són retallades.

Despesa per capita. Miren com ens vàrem allunyar de la mitjana, miren com se van allunyar de la mitjana. En quina època? Interessant, eh? És que si perdem la memòria estem perduts, eh? Estem perduts. És com si la gent haguera vingut de Mart despús-ahir i no s'haguera adonat d'açò. Escolten vostés, açò són les retallades. (Pausa) Senyor Ibáñez, açò són retallades.

La senyora presidenta:

Señor Soler, céntrese, por favor, en el punto del orden del día y vamos a dejar las bromas para otro momento. Muchas gracias.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Prefiero las normas a las barbaridades que se dicen en otros sitios, ¿eh?

Bé. El 12 de març de 2010, poc més de dos mesos després de l'entrada en vigor dels pressupostos, el Consell del Partit Popular va limitar el reconeixement d'obligacions durant tot l'exercici, senyories, durant tot l'exercici. I ho va fer en cada secció pressupostària dels capítols IV, VI i VII, perquè el reconeixement d'obligacions no superara el 70 % dels pressupostos. Mes de març. No és mes d'octubre, mes de març. És a dir, en recursos per al funcionament d'organismes i administracions, en inversions i en transferències de capital, com les que permeten la realització de projectes educatius i d'investigació.

L'any següent. L'11 de març de 2011, març, març, tercer mes de l'any, una altra vegada dos mesos després de l'entrada en vigor dels pressupostos, perquè entren més tard, feren altra retallada. Tornaren a limitar el reconeixement d'obligacions de cada secció pressupostària dels capítols IV, VI i VII, de forma que no superaren el 70 % del que havien aprovat dos mesos abans, eh?, dos mesos abans.

És a dir, ens volien fer creure que els havien canviat les previsions en dos mesos, dos mesos. Aprovaven uns pressupostos i l'endemà, quan signaven els acords de no disponibilitat, ens deien que és que calia assegurar *una ejecucion flexible y eficaz*. Escolten, és que vostés no tenien intenció d'executar cap dels pressupostos que aprovaven. Donaven per aprovats uns comptes i poc després de la seua entrada en vigor es dedicaven a retallar-los.

Any següent, any 2012, gener, ja no març, gener, eh?, Decret llei 1/2012, de 5 de gener, -ho ha dit abans un diputat, no recorde, crec que ho ha dit el senyor Muñoz- de mesures urgents per a la reducció del dèficit de la Comunitat Valenciana, aprova uns pressupostos per a l'any 2012 que ascendien, incloent-hi empreses i organismes, a 14.988 milions; cinc dies després, cinc dies després de l'entrada en vigor d'eixos comptes anunciaren que treien les tisoires i retallaren els pressupostos en 1.057 milions, amb una reducció pressupostària total del 12,5. Va ser un decret llei improvisat aprovat de premsa i correguda per retallar encara més els drets dels valencians. Havien aprovat uns pressupostos de la Generalitat on ja reduïen la previsió respecte dels anys anteriors que, per cert, també havien estat retallats, i baixaven encara més la dotació de l'estat del benestar. Retall sobre retall, retall sobre retall.

On no baixava, això sí, era en els grans esdeveniments que segons els assenyalaven els altres grups parlamentaris vostés augmentaven encara un 23 % simultàniament.

Cinc dies, senyories, cinc dies després de l'inici de l'any anunciaven unes retallades que els habilitava per a acomiadar el personal al servei dels valencians, sense que els valencians saberen en quins sectors concrets s'anaven a aplicar

aquestes ni quan i que, a més, acabaren recaient sobre els serveis públics fonamentals, com la sanitat i l'educació.

Un decret llei que contenia mesures tan dures com la reducció de drets, jornada i retribucions del personal de la Generalitat. Això és el que explicà el senyor Fabra, que estaven parlant vostès. El Consell va poder despedir fins al 25 % dels interins en aquell moment.

Febrer de 2012, (*inintel·ligible*) ... notícia d'*El País*. Ai!, *El País*, *El País*...

La senyora presidenta:

Señor Soler...

El conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

...eixe gran periòdic.

La senyora presidenta:

Señor Soler, estoy teniendo muchísima paciencia, se lo puedo asegurar.

El conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Ah, sí?

La senyora presidenta:

Este no es... No le voy a permitir ninguna broma, llegados a este punto. No se la voy a permitir, señor Soler.

Señor Muñoz, estoy en el uso de la palabra, si usted me lo permite.

Le pediría y le rogaría, por favor, que se ciña a los puntos del orden del día. Estoy teniendo mucha paciencia, pero veo que usted no se ciña a los puntos del orden del día.

Le rogaría encarecidamente que se ciña a los puntos del orden del día. Y si quiere se los leo si no los recuerda. Desde luego, no son los recortes del año 2012. Le pido, por favor, que se ciña a los puntos del orden del día.

No encuentro cuál es la broma en una comisión en la que hablamos de recortes. No encuentro...

El conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Pues porque quiero hablar de recortes, presidenta. Quiero hablar de recortes.

La senyora presidenta:

No entiendo cuál es la broma ni cuál es la risa. (*Remors*)

El conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

¡Hombre!, ¿perdón?

La senyora presidenta:

Por favor... Estoy en el uso de la palabra, si usted me lo permite.

Le rogaría encarecidamente que nos tomemos en serio esta situación. Ya se lo he dicho antes de una forma jocosa y ahora ya se lo digo más en serio, y nos ciñamos a los puntos del orden del día. Se lo pido por favor porque, si no, le voy a tener que volver a interrumpir.

Muchísimas gracias.

El conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Solo se puede hablar de los recortes que..., unos y no de otros.

La senyora presidenta:

No, no, no, se puede hablar de los puntos del orden del día, señor Soler. Yo, si quiere, se los recuerdo. De los puntos del orden del día. Es lo que le pido encarecidamente. Creo que he sido bastante diligente en toda la comisión.

Por tanto, de verdad, le ruego, porque creo que ya estamos casi al final de la comisión. Vamos a ceñirnos a los puntos del orden del día. Y tomemos esto con un poquito de seriedad.

Muchas gracias.

El conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Con todo respeto, señora presidenta, esta comparecencia, entre otras cosas, la he pedido yo y, por lo tanto, si la he pedido yo puedo hablar de lo que creo que es argumentario suficiente para defender mi tesis.

La senyora presidenta:

Mire, señor Soler, yo no voy a entrar en una discusión aquí públicamente. (*Remors*) Simplemente le digo que he tenido muchísima paciencia y le recuerdo que tiene unos puntos del orden del día, tiene unas peticiones del Grupo Popular y del Grupo Ciudadanos con un cometido. Y usted puede hacer

parte de su intervención como considere, pero usted solamente está hablando de cosas que no están en el orden del día.

Por tanto, insisto, desde el cariño, el respeto y la paciencia, por favor, vamos a ceñirnos a los puntos del orden del día. Es lo único que le digo. Y me sorprende que nos tomemos algunas cuestiones con un tono tan jocoso. Es lo único que le tengo que decir desde esta presidencia.

Por tanto... (Remors) Señor Muñoz, no está en el uso de la palabra. Señor Muñoz, no he terminado de hablar y no está en el uso de la palabra. El señor Soler va a terminar su parte de intervención y cuando a usted le corresponda intervenga en lo que considere en los tres minutos.

Señor Soler, no tiene usted el uso de la... Señor Muñoz, no tiene usted el uso de la palabra. Va a terminar el señor Soler. Muchísimas gracias.

Puede continuar cuando quiera.

El conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Jo respecte la presidenta però creia que una compareixença demanada per mi, també per mi, també per mi, podia argumentar la meua intervenció com creguera convenient, però bé, jo m'atenc al que diu la presidenta.

Vostés, senyories, se quedaran amb una falta d'informació de la que jo pensava donar, però, bé, ja ho farem en un altre lloc però estic estupefacte. Però, en fi...

De tota manera, jo volia recordar altres retallades de veritat de l'any següent, de febrer, d'abril de l'any 2012, de setembre de 2012, de novembre de l'any 2012, del pressupost de 2013, del pressupost de 2014. En fi... Increïble. Això sí que eren retallades.

Comparativa de serveis afectats per les retallades en governs anteriors respecte de la gestió del govern del Botànic. En matèria educativa, els governs del Partit Popular retallaren les ajudes als menjadors, personal docent, al transport escolar i al bo llibre; van incrementar les taxes universitàries. El govern del Botànic, per contra, ha augmentat les beques de menjador, crea Xarxa Llibres per a garantir la gratuïtat dels llibres de text. Hem obert les aules gratuïtes de dos anys; hem rebaixat les taxes universitàries un 15 % en dos anys. Hi ha mil dos-cents professors més. (Soroll de papers) Interessant.

Evolució de llocs docents, senyories. Evolució de llocs docents. Això sí que són serveis públics fonamentals. Serveis públics fonamentals que se fa amb mestres, amb professors, on se garantix la qualitat de l'ensenyament. Quina broma és esta, parlar de retallades?

Entre gener de 2016 i octubre d'enguany hem augmentat el personal docent en 6.181 efectius. Això són retallades?

Este Consell, al llarg del 2018 ha destinat cinc-cents milions d'euros més en inversió educativa dels que destinaven vostés en l'any 2019..., 2009, perdó. Esta és la comunitat que més

ha invertit en educació. I això ha eixit en els diaris fa dos dies. I tot i això encara som els sisé en despesa educativa per habitant.

En matèria de sanitat, amb els governs del PP van imposar els copagaments farmacèutics i socials que este Consell ha eliminat. Van implantar l'exclusió sanitària posant fi a la universalitat, recuperada també pel govern del Botànic. Van eliminar drets de dependència. De fet, es va eliminar la cotització a la seguretat social dels cuidadors no professionals.

Amb el govern del Botànic, comptem amb 2.870 efectius més de personal sanitari dels que hi havia en el 2016. La dependència als serveis d'igualtat i polítiques inclusives ha augmentat el seu personal en 683 treballadors públics respecte a l'any 2016, 284 dels quals s'han incorporat enguany, enguany!, eixe any que diuen vostés de retallades, enguany, 284.

Veuen les diferències en xifres, senyories del Partit Popular, senyories de la dreita? Vostés sí que retallaven; vostés, sí. Nosaltres, no.

La despesa real de la Generalitat a estes alçades de l'any és superior a la que es va fer, dic, al tancament del pressupost de 2018. Per tant, no hi ha reducció de despesa com he intentat demostrar sinó més bé un creixement d'esta malgrat les retencions de crèdit i, per tant, si volen vostés continuar parlant de retallades, parlen, però no té substància. És una antinòmia, una antinòmia parlar de retallades i que creixquen els recursos.

El que hi ha és una retenció de crèdit perquè el creixement de les partides de despesa no tinga el ritme que havia previst perquè havia canviat el panorama d'ingressos, com he dit, per les previsions macroeconòmiques; com he dit, per la decisió del Partit Popular i Ciudadanos i els independents de tornar ingressos que recollien els pressupostos generals de l'estat per a l'any 2019; el rebuig al Senat del PP i Ciudadanos d'un major sostre de dèficit que ja havia aprovat Brussel·les i que hauria suposat 237 milions més de pressupost. Eixa minoraació d'ingressos junt a l'increment de despesa dut a terme pel Consell durant els últims quatre anys, per convergir amb la mitjana de la resta d'Espanya, ha fet necessària l'adopció de les esmentades retencions de crèdit per tal de compatibilitzar el nivell de dèficit amb la lògica d'estabilitat pressupostària i continuar lluitant contra el maltractament dels valencians i les valencianes.

No sé si això és un concepte que totes les senyories entenen, però hem lluitat durant quatre anys i continuarem fent-ho fins que aconseguim la igualtat contra el maltractament dels valencians i les valencianes.

Este Consell, senyories, és reivindicatiu. És responsable i honest i ha aplicat mesures de contenció del creixement de la despesa per a fer front a les singularitats de la situació, als fets sobrevinguts durant l'any 2019, sense improvisacions, com les que feien vostés, sinó fent cirurgia fina després d'una avaluació curosa, mesurada i conjunta amb tot el govern per garantir els serveis fonamentals des del compromís que vam assumir davant dels valencians i les valencianes: les persones per davant de tot.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Soler.

A continuación tiene tres minutos el Grupo Parlamentario Popular, el señor Ibáñez. Es suya la palabra.

El señor Ibáñez Bordonau:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señor Soler, por favor, quite esa gráfica y no haga más el ridículo. Ya le gustaría a la agencia de innovación tener un presupuesto de 225 millones. Lo tenía de 24. *(Se sent una veu que diu: «Ay, ¡qué cosas!»)* De 24, sí. Sea un poco más riguroso por lo menos, ya que utiliza el Power Point. *(Se sent una veu que diu: «Ya, ya, ya, sí.»)*

De todas formas, solo se ha ido de más de doscientos millones de euros, pero no pasa nada. *(Remors)* Ya lo dice la ministra de Hacienda: «Chiqui, se pone un poquito más y ya está.»

Por cierto, fue precisamente la señora ministra de hacienda, la señora Montero, con *e*, la que dijo que los recortes no son causa de la falta de entrega a cuenta, que las comunidades autónomas sabrán por qué. Y nosotros nos seguimos preguntando por qué.

Fue precisamente la señora Montero, con *e*, la que dijo que sus presupuestos, los que usted presentó aquí, incluían unos ingresos no comunicados por el Ministerio de Hacienda de más de mil ochocientos millones; 1.325 de financiación; 250 el IVA; 300 de dependencia, 300, no 30, señor Soler, como ha dicho, 300.

Fue la señora Montero, con *e*, la que dijo..., la que en mayo de 2019 emitió el informe sobre el incumplimiento de la ley de estabilidad por esta comunidad: déficit, deuda y regla de gasto. Tres en uno. Y que usted debería haber presentado el plan económico financiero. Por cierto, ¿hasta cuándo le dieron la prórroga? ¿Y cuándo se lo comunicaron? ¿Nos lo puede decir?, porque todavía sigue siendo una incógnita.

Pero lo más sorprendente de todo es que usted haya venido aquí, porque en una comisión es mucho más cómodo y puede poner el Power Point, a enseñarnos el 10 %, el 10 % de los programas que dice haber ejecutado.

Usted nos ha enseñado recortes de 30 millones, exactamente, no llega a treinta; por cierto, la suma no es treinta, es un poquito menos; de trescientos sesenta y pico, el 10%, señor Soler. Nos ha enseñado el 10%, sin límite de tiempo. Vamos a hablar de los recortes. Vamos a hablar. Muy bien.

Por cierto, entre las que se han deslizado por ahí, hemos visto materias de sanidad, hemos visto materias de educación, sí, bueno, sí, y hemos visto de política social. ¿Usted venía a hablar de esto o no venía a hablar de esto? Porque, claro, si usted nos hace un balance histórico, que yo no se lo voy a comprar, en absoluto... Simplemente le voy a decir otra cosa: sea lo suficientemente riguroso. Deje esa actitud altiva a medio camino entre la soberbia y la prepotencia. Usted viene aquí a explicar. Pero, claro, cuando usted habla del año 2014

y anteriores, hombre, fíjese, en el año 2014, por ejemplo, las entregas a cuenta fueron de 7.000 millones, y la liquidación fue de 981. Hoy, las entregas a cuenta son de 9.400, 2.200 millones más. Y la liquidación de 1.280, es decir, 200 millones más. Por lo tanto, sea riguroso.

Simplemente le digo que cuando hable del pasado vuelva a poner la primera gráfica, que donde las flechitas de los impuestos ahora crecían un 13 %, entonces estaban en negativo, ¿sabe? Porque es que estábamos, nuestra economía en España, estaba en la Champions League, y no había crisis, ¿sabe? Y lo que pasa es que otros tuvieron que hacer...

La senyora presidenta:

Señor Ibáñez...

El señor Ibáñez Bordonau:

...lo que ustedes negaron.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Ibáñez.

A continuación, tres minutos para el Grupo Ciudadanos. La señora Merino tiene la palabra.

Muchas gracias.

La senyora Merino Peña:

Gracias, señora presidenta.

Gracias, señor Soler.

Yo no le he dicho que usted diga que la única causa de que haya que hacer recortes o reajustes sea el no aprobar los presupuestos generales del estado. Solo he dicho que inciden mucho más en ello que en otras causas y, además, es que usted mismo en su solicitud de comparecencia venía a hablar de las retenciones de crédito que eran consecuencia del bloqueo al proyecto de presupuestos generales del estado. Es usted mismo el que está diciendo que la causa principal es esta. Yo, solamente lo ponía de manifiesto y decía que hay muchas más.

Por otra parte, nosotros no decimos, como usted dice, que queremos..., no queremos una cosa y la contraria. Nosotros no somos quién para decir: hagan recortes o no hagan, porque ustedes..., en su poder está el presupuestar y luego decir lo que se ejecuta y lo que no.

Lo que sí que queremos es que sean responsables con los recursos de los valencianos y esto incluye ser previsores y

ser eficaces en esa previsión, cosa que parece que no son mucho.

Y, por otra parte, muy importante, ser honestos y explicar, de forma clara y transparente, lo que simplemente les estamos pidiendo aquí. Porque me parece que están haciendo un poco de lío, por decirlo de alguna forma, al hablar de esos reajustes. Están haciendo todo el rato una comparación con lo gastado en 2018 y diciendo que sí, que son expansivos y en 2019 se va a gastar más, cuando yo lo que quiero es que me haga una comparación de lo que se ha recortado o se va a reajustar o se va a recortar respecto a lo que se ha presupuestado para 2019. Ya sabemos que es un presupuesto expansivo el suyo.

Y mi pregunta concreta era, se la vuelvo a repetir, porque todavía no me lo ha dicho... Ahora, en este caso, hemos cambiado las barritas en vertical y en verde por barritas en horizontal y en azul. Le pregunto lo mismo. Lo que ahora estaba en azul en horizontal, ¿se va a transformar, de aquí al 31 de diciembre, en amarillo? Es decir, ¿va a haber más reajustes o más recortes?

Porque, mire, le voy a dar solamente algunos datos que nos hacen pensar razonablemente que esto sí que va a ocurrir. Solamente..., ya le digo que he mirado mucho los presupuestos de los años anteriores y le voy a nombrar solamente unos cuantos.

El de los años 2017 y 2018. Centros para personas mayores, la ejecución ronda el 40 %. Edificios para administración de justicia, se dejaron de ejecutar 32 millones de euros. Ayudas para migrantes, para colectivos vulnerables, no se ejecutan 43 millones de euros solo en 2018.

¿Qué decir de Edificant? Para educación primaria y secundaria se dejan por ejecutar 47 y 28 millones, respectivamente, en 2017; pero en 2018 solo se ejecuta un 23 % y un 15 % en primaria y en secundaria y, concretamente, en lo que se refiere a Edificant, un 5 % y un 1,3 %. ¡Vamos!, ya no vamos a hablar de lo pagado.

Hay muchas más cosas, muchas más partidas, como instalaciones deportivas, recursos hídricos, cambio climático: un 7 %, un 30 %, un 22 %. Esos son los datos que nos hacen pensar que este año va a ocurrir lo mismo.

Por lo tanto, yo le pregunto, teniendo en cuenta que el presupuesto de ingresos está sobredimensionado en casi tres mil millones, teniendo en cuenta..., porque parte de ellos, debido a la desaceleración económica, se está demostrando que ese incremento en recaudación prevista no se va a cumplir, como los datos que le he dado antes. Y, teniendo en cuenta ese marcado carácter expansivo, le pregunto, ¿cree usted que se van a poder ejecutar las cuantías presupuestadas en gasto social y en inversiones y no van a tener que hacer más recortes/reajustes/retallades o como le quieran llamar, porque algunos se ofenden?

En definitiva, que nos diga si hicimos un presupuesto con ingresos irreales para poder cuadrar todo el gasto y la inversión que creímos conveniente prometer, siendo conscientes de que no se iba a cumplir o elaboramos un presupuesto basado en nuestros cálculos y expectativas, pensando que sí que se obtendrían y que no sería necesario hacer recortes.

En cualquiera de las dos respuestas que me dé, en la primera o en la segunda, estará reconociendo, por un lado, que

mintieron a los valencianos y, si la respuesta es la segunda, está haciendo gala de una pésima gestión en su área. Así que, elija usted la que quiera de las dos.

La senyora presidenta:

Muy bien.

Muchas gracias, señora Merino.

A continuación, tiene tres minutos la señora Criado.

La senyora Criado Gonzálbez:

Mire, señor Soler, le hemos formulado cuatro preguntas y no nos ha respondido a tres de ellas que, para nosotros, era muy importante saber lo que nos tenía que decir.

Por mucho que usted diga que no hay recortes, hay recortes. Nos interesa informarle del motivo de estos recortes. ¿Quiere que se lo digamos, desde Vox? Porque sus presupuestos fueron ficticios.

Mire, aparte de los 1.325 millones reivindicados por la infrafinanciación, hay 875 millones de ingresos inventados que nos llevan a hacer unos recortes a salto de mata, con urgencia, sin ninguna planificación, de tal forma que ni ustedes mismos saben cómo van a recortar. ¿Qué criterios siguen para elegir las partidas a recortar?

Los gastos de esta comunidad son excesivos, por la gran cantidad de institutos y organismos creados durante todos estos años. Solo en 2017 y 2018 se crearon muchos más de los organismos que ustedes reflejan en el plan de ajuste, ya que son más de treinta y solo citan aquí 13 de ellos como de nueva creación.

La reducción de gastos debe venir por la supresión de gran parte de todos estos organismos y de la propia estructura de la Generalitat, ya que cuentan con asesores, secretarios, directores generales, que no tienen cometido alguno. Si la Presidencia de la Generalitat tiene 340 funcionarios en sus diversas direcciones generales y 19 consejeros del presidente, ¿es que no están capacitados los directores generales y secretarios de Presidencia para asesorar al presidente, sin necesidad de contratar asesores?

Por otro lado, ¿cómo es posible que olviden mencionar la creación, entre otras, de las siguientes entidades en este informe, este plan: el consejo valenciano de salud, el consejo coordinador de las policías locales –todos estos creado este año o el anterior–, consejo valenciano de la responsabilidad social, observatorio de la muerte digna, consejo asesor del mecenazgo valenciano, consejo valenciano LGTBI, punto de aceleración de la inversión y, en la misma ley, la comisión permanente de inversiones, la comisión técnica de inversiones, esto entre otros?

Desde Vox, le vamos a hacer unas sugerencias. La primera, en concreto, cierre la televisión valenciana, cuyo fin es, únicamente, el adoctrinamiento. Se lleva 69 millones de euros

de los valencianos, solo en 2019. À Punt, con una audiencia del 0,8 %, tiene menor audiencia que las televisiones locales valencianas. Está incurso, además, en una causa legal de disolución por pérdidas, según auditoría; las pérdidas superan los 48 millones de euros.

Como segunda sugerencia, le decimos que ustedes aumentaron en 54 millones de euros los gastos por nóminas de 137 altos cargos y 116 asesores, con un aumento del 47 % de la estructura del Consell, incrementando así el gasto social y provocando, de nuevo, una recesión económica que vamos a tener que pagar todos los valencianos.

Por todo ello, señor Soler, por el bien de los valencianos, no malgasten su dinero, que tanto les cuesta ganar. Miren por los valencianos, que es su deber. Cierren la televisión pública valenciana adoctrinadora. Eliminen organismos que solo sirven para colocar amigos. Eliminen altos cargos, asesores, adelgacen la administración. Dejen de subvencionar con el dinero de los valencianos a asociaciones y chiringuitos afines a su ideología. Se lo piden los valencianos, señor Soler, y, en su nombre, se lo pide Vox.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Muy bien.

Muchas gracias, señora Criado.

A continuación, el señor Martínez, por el Grupo Podemos. Si quiere hacer uso... ¿No quiere hacer uso de palabra?

La señora Mas, tres minutos para hacer uso de la palabra, en nombre de Compromís.

La senyora Mas Mas:

Jo només volia expressar la nostra disconformitat davant la intervenció de la presidenta en l'incident, per dir-ho d'alguna manera, d'abans. Considerem que una qüestió és el que vullga vosté escoltar i altra que se coarte l'argumentació del mateix conseller. Estava parlant de retallades, el problema és que eren unes retallades que a vosté no li han agradat, però estava parlant de retallades i estava argumentant, dins de la seua exposició. No l'he vista tindre la mateixa actuació davant el seu mateix diputat o l'última intervenció de la companya de Vox, que ha saltat, de repent, parlant de la televisió pública valenciana.

Per tant, d'alguna manera, pensem que no s'ha actuat d'acord al reglament i, per tant, doncs, volem expressar la nostra disconformitat.

La senyora presidenta:

Muy bien.

Muchas gracias, señora Mas.

A continuación, tiene tres minutos el señor Muñoz.

El señor Muñoz Lladró:

Gracias, señora presidenta.

Bueno, yo creo que hoy ha quedado muy claro, señor *conseller*, todo lo que se refiere a los ajustes que ha tenido que acometer este Consell. Creo que usted ha bajado a un nivel de detalle que ojalá diputados socialistas en otras legislaturas hubieran podido tener acceso y me acuerdo de esos años tan complicados en los que se hacían ajustes..., bueno, ajustes, se hacían recortes mediante convalidaciones de decreto –yo tengo el diario de sesiones– en los que solo se aludía, de manera un poco..., ya ni con cifras, casi, pero muy sucinta a lo que se realizaba.

Pero, en cualquier caso, yo creo que sí que es importante, para este cambio de paradigma que venimos viviendo aquí, en la Comunitat Valenciana, desde el año 2015, que este *estriptis* –entiéndase *estriptis* financiero y contable– que ha realizado usted, pues, sea, al final, una cuestión positiva que permite, tanto a los periodistas que hoy aquí se..., iba a decir se agolpan, pero, bueno, en cualquier caso, hay una gran cantidad de periodistas interesados por este tema para poder entender en qué han consistido estos ajustes.

Ahora, y esto sí que no puedo dejar de decirlo y, como decía la señora presidenta, con todo el cariño y el afecto que le profeso a la presidenta de esta comisión, ya es la segunda vez que ocurre esto. Pasó con la comparecencia del señor Illueca. En ese momento, el Partido Socialista protestamos, pero decidimos no ir más allá. Pero creo que hoy hemos vivido una cuestión muy peligrosa. Un representante del Consell y, por tanto, de los ciudadanos y ciudadanas valencianos que vea coartada su libertad a la hora de poder argumentar conforme él crea conveniente para justificar su tesis creemos que es una cuestión de gran importancia.

Por tanto, el Grupo Parlamentario Socialista vamos a elevar una queja, a quien corresponda, porque creemos que va en contra tanto de la democracia como en contra de aquellas personas que tienen que comparecer, ya sean *consellers* o no lo sean, para expresar libremente sus opiniones ante esta comisión, ante lo que es esto, la casa de la democracia valenciana y de la palabra, para que este tipo de actitudes o de limitaciones de esta libertad de expresión de las personas que vienen a comparecer no vuelvan a ocurrir.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Muy bien.

Muchas gracias, señor...

(*Inoible*) ... lo que considere y los demás también haremos lo que tengamos que hacer.

Muchísimas gracias.

Se levanta la sesión. *(Veus)*

¡Ay!, perdón. *(Veus i rialles)*

Discúlpeme. Tiene usted tres minutos para contestar a la última ronda de preguntas.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Bé. Sincerament, he vingut a explicar allò que crec que era d'importància. Puc haver-me equivocat en el plantejament, però he tocat els deu programes que entenia que podia entendre's que hi havia retallades, per a demostrar que no voran afectades... eixa caiguda dels ingressos dels recursos per les retencions de crèdit.

Però, és igual, jo he fet allò que creia. Transparència per damunt de tot. Després dels anys de plom, ací s'han fet més de tres mil milions de retallades, on no s'ha explicat mai. Aquella famosa compareixença que parla del president fou per a convalidar dos decrets lleis, no té res a vore una compareixença sobre això. Mai no s'han donat xifres de res.

Ací s'han donat totes les xifres que hem cregut convenient, perquè es tractava d'arribar..., perquè no hi havia res a amagar, no hi havia res a amagar, res a amagar, que quede clar, res a amagar. Ha sigut una actuació sobrevinguda pel canvi del quadre macroeconòmic i, per altra banda, per uns ingressos que nosaltres creiem que vindrien dels pressupostos generals de l'estat. I ja està.

I continuarem reivindicant els 1.325 milions. I els avance que també reivindicarem el Foga històric, que no sé si apareixerà en els pressupostos generals de l'estat, però el reivindicarem, perquè creguem que és la nostra obligació com a govern defensor dels interessos dels valencians.

Per suposat que podem equivocar-nos en les altres xifres: recaptació d'impostos..., podem equivocar-nos. Miren, vostés, acabe de dir-los que en les previsions de les bestretes de l'any 2018 l'Agència Tributària, que té molta més informació que nosaltres, es va equivocar en mil huit-cents milions per a l'any 2018. Però, de què estem parlant? Estem parlant de previsions, previsions que han de ser raonables.

I el que nosaltres fem és raonabilitat d'acord amb un quadre macroeconòmic i amb un pressupost de l'estat d'un govern

que estava pactant uns pressupostos en què anava a cofinançar moltes de les nostres polítiques socials perquè, si no, les fèiem a pulmó. Saben què vol dir a pulmó? Que totes les polítiques socials, pràcticament, queien de l'esquena dels pressupostos de la Generalitat i sabiem que hi havia un govern que estava fent uns pressupostos que podien entrar en la dependència, en el copagament sanitari i tantíssimes coses. Són partides molt importants.

I, per tant, transparència, transparència, previsió, rigor, acceptació dels criteris d'estabilitat, però mai eixos criteris d'estabilitat contraris als interessos dels valencians, que massa temps hem estat maltractats. I això és el que ha sigut esta compareixença. No hi ha precedents, esta compareixença no té precedents; miren vostés, que són més veterans ací en el parlament, a vore si hi hagut un precedent en la història parlamentària valenciana d'un conseller explicant, amb tant de detall, les coses.

Volien parlar dels 131 programes. Home, he preferit parlar dels deu que semblaven que les retencions de crèdit podien significar retallades. Suposava que anàvem al nucli de la qüestió. És que no entenc on està el problema. Vull dir, focalitzar allà on hi havia dubtes sobre les repercussions que podien tindre les retencions de crèdit sobre la caiguda dels recursos respecte de l'any anterior. Perquè això són les retallades, minorar recursos respecte d'allò existent. Això són les retallades. I això, com acabe de demostrar, no hi ha hagut en estes retencions de crèdit que hem fet de 364 milions, perquè 80 els hem hagut de disposar per a la DANA, un altre fet sobrevingut, que tampoc estava previst, en octubre de 2018.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Muy bien.

Muchas gracias, señor Soler.

Ahora sí que termina la comisión.

Se levanta la sesión.

Gracias.

(S'alça la reunió a les 12 hores i 55 minuts)